

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

*Τριμηνιαίο Περιοδικό
Από την Ηλεκτρονική Έκδοση
01/07/13 - 30/09/13*

Σύρος – Σεπτέμβριος 2013

Όρμος Ντελαγράτσιας

Οι τελευταίοι φετεινοί λουόμενοι..

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900
Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο
3ης Σεπτεμβρίου 56
5ος Όροφος
10433 Αθήνα
Τηλ & Φαξ : 210 82 26 785
E-Mail : nisosyros@gmail.com
: nisosyros@synd.gr
Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό
Έτος 19ο - Τεύχος 70
ΙΟΥΛΙΟΣ – ΑΥΓ - ΣΕΠΤ 2013
ISSN 1791-9533

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ
Πρόεδρος Συνδέσμου

Διόρθωση Κειμένων

Ευγενώς προσφερθείσα φίλη μας
Κυρία Μαίρη Καραμήτσου

Δημιουργία - Ενημέρωση Blog

Κώστας Ν. Παπαπολίζος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Γεράσιμος Βραχωρίτης
Αγνή Ζησίδου
Γεράσιμος Βραχωρίτης
Μαίρη Καραμήτσου
Τάκης Κυριτσόπουλος
Στέλιος Παπουτσάς
Ανδρέας Γ.Πασσάς
Ευάγγελος Ν. Ρούσσος
Μαίρη Ρώτα
Νίκος Σαλίβερρος
Γιώργος Σαρλής
Γιώργος Φακορέλλης
Ελένη Χατζίρη

Δακτυλογράφηση Κειμένων

Ελένη Ανδρικοπούλου
Σοφία Χαμεζιανού

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ευυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Εικόνα εξωφύλλου από την Ελεονώρα Σαρρή

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΥΡΟΥ και η συμβολή του στην αναγέννηση της Παιδείας

Η ανέγερση του διδακτηρίου και η προσωνυμία «Γυμνάσιο» αντί του «Σχολαρχείου».

Της Μαρίας Ρώτα

Με την σύμφωνη γνώμη τόσο των Δημογερόντων της Ερμούπολης, όσο και των Εφόρων Εκπαιδευτικών καταστημάτων, ο Νεόφυτος Βάμβας υπέβαλε το «ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ» και έγινε απολύτως αποδεκτό.

Ο Βάμβας, τολμηρός και καινοτόμος καθώς ήταν, με το σχέδιο αυτό μεταρρύθμισε το σχολείο της Κοινότητας σε τακτικό Γυμνάσιο περιωπής, με πρωτότυπες επιδιώξεις, με πειθαρχημένη συγκρότηση και λειτουργία. Η προσωνυμία ΓΥΜΝΑΣΙΟ στον συνταχθέντα κανονισμό αναφέρεται για πρώτη φορά δεδομένου ότι σ' όλα τα μέχρι τότε έγγραφα ή υπό ίδρυση σχολή της Ερμούπολης ονομαζόταν «Σχολαρχείο». Εκείνη την εποχή, (αρχές 19^{ου} αι.) τόσο στην τουρκοκρατούμενη Ελλάδα όσο και σε πόλεις της διασποράς του Ελληνισμού (Οδησσός, Βενετία, Ιάσιο, Βουκουρέστι κ.α) η Παιδεία διδασκόταν σε σχολεία που ονομάζονταν Φροντιστήρια, Ακαδημίες ή Σχολές, με εξαίρεση τη Σχολή της Σμύρνης που είχε την προσωνυμία «Φιλολογικόν Γυμνάσιον». Θεωρείται βέβαιο λοιπόν ότι το πρώτο Σχολείο που συστήθηκε και λειτούργησε με την προσωνυμία ΓΥΜΝΑΣΙΟ στην ελεύθερη Ελλάδα είναι της Ερμούπολης. Ο Διευθυντής του Γυμνασίου εκαλείτο επιστάτης. Αργότερα, με Β. Δ/γμα που εκδόθηκε το 1836, ορίστηκε να φέρει τον τίτλο «ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ». Σύμφωνα με το γενικό σχέδιο του Βάμβα η φοίτηση στο Γυμνάσιο ορίστηκε να είναι εξαετής! Τότε, για πρώτη φορά, ορίστηκαν τα έξι χρόνια σπουδών. Παράλληλα το σχέδιο είχε προτείνει υψηλό επίπεδο σπουδών και τα διδασκόμενα μαθήματα ήσαν: Αρχαία Ελληνικά, Λατινικά, Ιστορία, Θρησκευτικά, Φυσικομαθηματικά κ.α.

Τόσο οι Δημογέροντες, όσο και οι Έφοροι Εκπαιδευτικών Καταστημάτων συμφώνησαν απόλυτα με το προτεινόμενο σχέδιο Βάμβα. Το μοναδικό πρόβλημα της εποχής ήταν ότι δεν υπήρχε κατάλληλο κτίριο για να στεγάσει το Γυμνάσιο.

Και τότε, ο Γερμανός παιδαγωγός Χίλδνερ προσφέρθηκε να παραχωρήσει το οίκημα που στέγαζε το τμήμα Θηλέων του εκπαιδευτηρίου του για την προσωρινή στέγαση, μέχρις ότου κτιστεί το διδακτήριο του Γυμνασίου.

Τελετή Έναρξης

Η εγγραφή των μαθητών άρχισε στις 3 Οκτωβρίου 1833. Μέσα σε μια εβδομάδα γράφτηκαν 183 μαθητές. Την Κυριακή 8 Οκτωβρίου έγινε η τελετή έναρξης της λειτουργίας του Γυμνασίου. Η γιορτή αυτή ήταν αφορμή πανηγυρισμού για όλη την πόλη και χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό η έναρξη λειτουργίας του Γυμνασίου. Η πόλη σημαιοστολίστηκε και τη νύχτα φωταγωγήθηκε. Έγινε αγιασμός από τον Αρχιεπίσκοπο Κυκλάδων και ο Ν. Βάμβας εκφώνησε μνημειώδη λόγο.

Οι μαθητές που είχαν εγγραφεί προέρχονταν από 29 περιοχές της Ελλάδας. Ο μεγάλος αριθμός μαθητών ήταν από τη Χίο και τη Σμύρνη και ακολουθούσαν οι Κυκλάδες.

Η ανέγερση του Διδακτηρίου

Η οικοδόμηση κατάλληλου οικήματος είχε ήδη αποφασισθεί πριν από τη λειτουργία του Γυμνασίου. Είχαν αρχίσει να συγκεντρώνουν χρήματα οι κάτοικοι της Ερμούπολης προσφέροντας ο καθένας από το εισόδημά του. Τα σχέδια του κτιρίου είχε ετοιμάσει ο Βαυαρός αρχιτέκτων Χερλάχερ. Δυστυχώς από αυτά τα χρήματα ένα ποσόν 15.000 δραχμών δανείστηκε τότε η Ελληνική Κυβέρνηση γιατί βρισκόταν σε κακή οικονομική κατάσταση και... της ήταν δύσκολο να τα επιστρέψει!! Παρ' όλα αυτά τον Αύγουστο του 1833 είχαν μπει τα θεμέλια και είχαν αρχίσει οι εργασίες οικοδομής. Οι φιλότιμοι Ερμουπολίτες άρχισαν να φροντίζουν για νέες εισφορές χρημάτων. Οι έμποροι διέθεσαν το 1/10 των κερδών τους, οι ναυπηγοί κατέβαλλαν διπλάσιο φόρο στην κοινότητα της πόλης και οι δίσκοι στους ναούς συγκέντρωναν πολλαπλάσια χρήματα. Ο ιδιοκτήτης του οικοπέδου, Αντώνιος Σαλάχας, προσέφερε το χώρο για την ανέγερση του κτιρίου. Χάρη σ' αυτές τις σπουδαίες προσφορές από τους Ερμουπολίτες, το κτίριο ολοκληρώθηκε μέσα σε 14 μήνες και η τελετή των εγκαινίων έγινε στις 18 Νοεμβρίου 1834!

Ο Λουκάς Ράλλης περιέγραψε την τελετή των εγκαινίων σε ανταπόκριση του στην εφημερίδα «ΑΘΗΝΑ» του Ναυπλίου: «...μετά την τελετήν του αγιασμού ωμίλησεν ο Ν. Βάμβας, λόγον ανάλογον, όστις έκαμε τοσαύτην εντύπωσιν, μάλιστα κατά το μέρος εκείνο του υψηλού και πλήρους μεγαλείου... ώστε οι χίλιοι παριστάμενοι εδάκρυσαν δάκρυα χαράς, κατανύξεως και ελπίδος... Το Γυμνάσιον τούτο είναι η καλή ελπίδα της πατρίδος». Έτσι, το Γυμνάσιο της Ερμούπολης απέκτησε και κατάλληλο και ευρύχωρο οίκημα που μπορούσε να περιλάβει 800 περίπου μαθητές, μοναδικό τότε σ' ολόκληρο τον υπόδουλο και ελεύθερο Ελληνισμό. Και όλα αυτά στην Ερμούπολη όχι με έξοδα του Κράτους αλλά με προσφορές των προσφύγων Ερμουπολιτών!!

Και ο Δήμος το 1842 ζητά από την Κυβέρνηση να τον απαλλάξει, τουλάχιστον για λίγο καιρό από το βάρος των μισθών των καθηγητών και των δασκάλων του Γυμνασίου, όπως ακριβώς κάνει στα υπόλοιπα Γυμνάσια του κράτους που άρχισαν να ιδρύονται.

«ΠΡΩΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ...»

Της Ερμούπολης ή του Ναυπλίου;

Στο Ναύπλιο, που ήταν τότε πρωτεύουσα κράτους ιδρύεται με Βασιλικό Διάταγμα που δημοσιεύθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1833 Ελληνικό Σχολείο και Γυμνάσιο, το οποίο αρχικά είχε μόνο δύο τάξεις.

Η Γραμματεία της Επικρατείας δηλώνει ότι: «Την 12^η Μαρτίου τρέχοντος έτους (1834) γίνεται έναρξις των εργασιών του εν Ναυπλίω αρτίως συστηθέντος Γυμνασίου και Ελληνικού Σχολείου. Όσοι επομένως σκοπεύουν να διδαχθώσι εν

αυτώ, προσκαλούνται εγκαίρως, ώστε, εξετασθέντες παρά των διδασκάλων, να καταταχθώσιν εις τας αναλόγους τάξεις»

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Το Γυμνάσιο Ναυπλίου είναι τυπικά από πλευράς Κρατικής Νομοθετικής ρύθμισης, το πρώτο Γυμνάσιο. Δεν είναι όμως το αρχαιότερο ούτε από άποψη λειτουργικότητας, ούτε από άποψη πληρότητας, ούτε και από άποψη διδακτηρίου. Και τα στοιχεία αυτά ισχύουν αντίθετα για το Γυμνάσιο της Ερμούπολης που λειτούργησε από τις 3 Οκτωβρίου 1833 ως Κοινοτικό με ζηλευτές δημοκρατικές διαδικασίες έξι μήνες πριν από το Γυμνάσιο Ναυπλίου (24 Μαρτίου 1834) με πλήρη ανάπτυξη των τάξεων και σε διδακτήριο μοναδικό σ' ολόκληρο τον υπόδουλο και ελεύθερο ελληνισμό.

Στο Γυμνάσιο Ναυπλίου η Τρίτη τάξη συμπληρώθηκε στο σχολικό έτος 1835 – 36 και το διδακτήριο κτίστηκε το 1856 με δαπάνες του κράτους (!) και με μικρή συνδρομή του Δήμου Ναυπλίου.

Το Δημοσυντήρητο Γυμνάσιο της Ερμούπολης με Κυβερνητικό διάταγμα αναγνωρίστηκε ως Δημόσιο Γυμνάσιο αλλά στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως δημοσιεύθηκε τον Απρίλιο του 1835 (αριθ. 12) και αναφέρει:

«Το εν Σύρα Γυμνάσιον και το Ελληνικόν Σχολείον θέλει λάβει αύξησιν* με τρόπον, ώστε να εξομοιωθεί με το εν Ναυπλίω Γυμνάσιον» Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι το Γυμνάσιο Σύρου είναι το πρώτο, είναι το παλαιότερο, απλά το στήριζε ο Δήμος και όχι το Κράτος. Έτσι, ο ιστορικός βίος της Κυκλαδικής πρωτεύουσας που αυτή την εποχή ήταν το μεγαλύτερο μετά την Αθήνα αστικό κέντρο της Ελλάδας σφραγίστηκε από την αρχή με τη διδακτική και με την ευρύτερη πολιτιστική δραστηριότητα μορφών της Παιδείας όπως ο Ν. Βάμβας, Γ. Σερουϊός, Χρ. Ευαγγελίδης, Ι. Βαλέπτας κ.α που με την αγάπη τους και τις Ευρωπαϊκές γνώσεις τους προσέφεραν στους μαθητές του την δυνατότητα να μεταγγίσουν νέες ιδέες στη νέα κοινωνία και να βοηθήσουν στην ανέλιξή της.

*Αύξηση = ανάπτυξη κ.α

Το κτίριο του Γυμνασίου - Στο επόμενο: Σπουδασίαι Έλληνες, επιστήμονες και ευεργέτες, που αποφοίτησαν από το Γυμνάσιο Σύρο

Αφιέρωμα στα 200 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου μουσικού (1813-2013)

Γκιουζέπε Βέρντι

Διεθνές Φεστιβάλ Αιγαίου

Γενικός Διευθυντής: Παναγιώτης Τιμπόρης

Από την Μαρία Ρώτα

«Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στην Ερμούπολη της Σύρου, όπου από τις 7 ως τις 21 Ιουλίου πραγματοποιείται για ένατη χρονιά στο θέατρο «Απόλλων» το Διεθνές Φεστιβάλ Αιγαίου». Είναι ένα από τα επαινετικά σχόλια των Αθηναϊκών Εφημερίδων και συνεχίζει: «Ψυχή του Φεστιβάλ ο επιφανής Έλληνας αρχιμουσικός Πίτερ Τιμπόρης, ο οποίος βρέθηκε κατά σύμπτωση στη Σύρο, λάτρεψε το νησί και το θέατρο «Απόλλων» και αποφάσισε να του ξαναδώσει τη χαμένη του λαμπρότητα μέσα από τον κόσμο της μουσικής. Με σκοπό να μετατρέψει τη Σύρο στο Σάλτσμπουργκ του Αιγαίου, ο Π. Τιμπόρης έχει καταφέρει ως σήμερα να μετακαλέσει μεγάλους καλλιτέχνες της κλασσικής μουσικής, τόσο από την Ελλάδα όσο και από το εξωτερικό, που έλαβαν μέρος στο Φεστιβάλ χαρίζοντας στο κοινό μοναδικές βραδιές... Φέτος στις 7 Ιουλίου το Φεστιβάλ ανοίγει με το «Ρέκβιεμ» του Βέρντι...»

Ο Π. Τιμπόρης τιμά τη Σύρο 9 χρόνια. Το 2013 τιμά ιδιαίτερα το νησί μας με το αφιέρωμα στο μεγάλο μουσικό.

Γκιουζέπε Βέρντι

Ένας μεγάλος καλλιτέχνης και μεγάλος «άνθρωπος», μια ιδιαίτερα αγαπητή μορφή. Η μουσική του αγαπήθηκε και θαυμάστηκε απ' όλο τον κόσμο.

Γεννήθηκε στις 7 Οκτωβρίου του 1813 σ' ένα μικρό χωριό, το Ρονκόλε στην Β. Ιταλία. Ο πατέρας του, Κάρλο Βέρντι, ήταν ένας φτωχός μικρομπακάλης κι έπρεπε να δουλεύει σκληρά για να ζήσει την οικογένειά του. Το παιδί μεγάλωνε σοβαρό, αμίλητο και το μόνο που φαινόταν να τον ενδιαφέρει ήταν η μουσική. Άκουγε σαν μαγεμένος έναν πλανόδιο λυράρη και την Κυριακή απολάμβανε στη λειτουργία το μεγάλο όργανο της εκκλησίας.

Ο πατέρας του, καλός κι έξυπνος άνθρωπος, κατάλαβε το ενδιαφέρον του γιου του για τη μουσική και κατόρθωσε με δυσκολία να του αγοράσει ένα παλιό σπινέτο (ένα είδος πιάνου), που έγινε ο αγαπημένος σύντροφος του παιδιού. Σήμερα, αυτό το σπινέτο βρίσκεται στο μουσείο του Μιλάνου.

Ο Γκιουζέπε προόδευε και στη μουσική και στα γράμματα. Και έπειτα από λίγο καιρό η τύχη τού χαμογέλασε. Σε μια μικρή πολιτεία κοντά στο χωριό Ρονκόλε, στο Μπουσέτο, ζούσε ένας μεγαλέμπορος ο Μπαρέτσι, που αγαπούσε πολύ τη μουσική και έπαιζε φλάουτο. Ήταν και πρόεδρος της Φιλαρμονικής. Γνώριζε τον Γκιουζέπε, γιατί συχνά ο μικρός πήγαινε και αγόραζε προϊόντα για το μπακάλικο του πατέρα του.

Όταν ο Μπαρέτσι είδε ότι το παιδί είχε κλίση στη μουσική, τον πήρε κοντά του, στο σπίτι του και εργαζόταν στο κατάστημα του ο μικρός, ενώ παράλληλα σπούδαζε μουσική κοντά στο διευθυντή ορχήστρας στο Μπουσέτο. Μετά τον θάνατο του διευθυντή της ορχήστρας, τη θέση του πήρε ο Γκιουζέπε. Είχε αρχίσει ήδη να συνθέτει και να γράφει μουσική. Στα 26 του είχε την πρώτη του επιτυχία στη «Σκάλα του Μιλάνου» με την όπερα «Ομπέρτο»

Ο Μπαρέτσι τον βοήθησε αλλά δέχθηκε και να παντρευτεί ο Γκιουζέπε την κόρη του Μαργαρίτα.

Όλα γελούσαν στον νεαρό συνθέτη. Οι παραγγελίες μετά την επιτυχία του «Ομπέρτο» (1839) έρχονταν άφθονες, όταν ένα χρόνο αργότερα, το 1840, δοκίμασε ένα φοβερό χτύπημα. Μέσα σε λίγες μέρες έχασε και τη γυναίκα του και τα δυο του παιδιά από μια φοβερή επιδημία. Και τότε, πάνω σ' αυτή την τραγωδία, έγραφε κατά παραγγελία της «Σκάλας» την κωμική όπερα «Un Giorno di Regno» (Μια μέρα βασιλείας), που όμως δεν είχε επιτυχία.

Είχε ορκιστεί να μην ξαναγράψει. Όταν όμως γαλήνεψε κάπως ο πόνος του, έγραψε τη σπουδαία όπερα «Ναμπούκο» (1842). Η επιτυχία του ήταν μεγάλη. Από τότε άνοιξε ο δρόμος της δόξας για τον Βέρντι. Σε δυο χρόνια έγραψε τις τρεις σπουδαίες όπερες «Ριγκολέτο», «Τραβιάτα» και «Τροβατόρε» που είχαν τεράστια επιτυχία, με τις ωραιές μελωδίες. Λίγο αργότερα, είχε την τύχη να έχει μια νέα σύντροφο, την τραγουδίστρια Γκιουζερίνα Στρεπόνι, που έγινε γυναίκα του και στο πλευρό της έζησε μια ανέφελη και ευτυχισμένη ζωή, με μόνη φροντίδα την τέχνη του.

Η προσωπικότητα του Βέρντι

Το έργο του αναγνωρίστηκε και θριάμβευσε με την αξία του. Ακόμη και σε μεγάλη ηλικία είχε τη δύναμη και τον μουσικό πλούτο για να γράψει και να προσφέρει την «Αϊντα» που παίχτηκε στο Κάιρο για πρώτη φορά. Αλλά και σε ηλικία εβδομήντα τεσσάρων και ογδόντα ετών έγραψε τα δύο του αριστουργήματα, τον «Οθέλλο» και τον «Φάλοσταφ».

Τη φετινή χρονιά που είναι η επέτειος των 200 χρόνων από τη γέννησή του, είναι πολλοί οι Αρχιμουσικοί και οι διευθυντές λυρικών θεάτρων στον κόσμο που ψάχνουν και ανακαλύπτουν όπερες του μεγάλου Ιταλού και παντού, σ' όλη την Ευρώπη και την Αμερική, παρουσιάζουν μεγαλειώδεις παραστάσεις.

«Ο Βέρντι δεν υπήρξε μονάχα ένας μεγάλος μουσικός. Είναι η ίδια η Ιταλία, ένας ολόκληρος ιταλικός αγώνας. η μεγαλοφυΐα της μουσικής». Απέφευγε τη διαφήμιση, τις τιμές στο έργο του και πάντα έλεγε «εγώ είμαι ένας χωρικός».

Ο Βέρντι πέθανε στις 27 Ιανουαρίου 1901, σε ηλικία ογδόντα οκτώ ετών. «Θέλω», είχε πει, «η κηδεία μου να 'ναι πολύ απλή, να γίνει την αυγή ή το βράδυ στον εσπερινό, χωρίς ψαλμωδίες και χωρίς μουσική». Κι έγινε όπως ήθελε. Μόνο που ένας ολόκληρος λαός ήταν εκεί για να αποδώσει έναν ευλαβικό ύστατο χαιρετισμό σ' ένα μεγάλο άνθρωπο και σε μια μεγάλη ψυχή. Απογόνους δεν είχε. Άφησε όλη του την περιουσία σ' ένα άσυλο φτωχών μουσικών.

Υποσημειώσεις:

- 1) 1813: Την ίδια χρονιά με διαφορά πέντε μηνών, γεννήθηκε και ο Ριχάρδος Βάγκνερ.
- 2) Οι στατιστικές δείχνουν πως τα έργα του Βέρντι παίζονταν περισσότερο από κείνα του Βάγκνερ στη Γερμανία.
- 3) Την Κυριακή 14 Ιουλίου 2013, στην Πλατεία Μιαούλη, είναι μια βραδιά αφιερωμένη στα 200 χρόνια από τη γέννηση του Βέρντι. Το νησί μας τιμά τον μεγάλο μουσικό.

Γκιουζέπε Βέρντι

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ, ΤΟΥ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ

Του Γεράσιμου Βραχωρίτη

Μετά από αρκετό καιρό επανέρχομαι στην αρθρογραφία του περιοδικού μας. Ξαναμπήκα στο χορό ανταποκρινόμενος στην επιθυμία πολλών μελών μας που διατυπώνουν την άποψη, ότι ένα όργανο ενημέρωσης και επικοινωνίας, όπως το δικό μας περιοδικό, χωρίς «κύριο άρθρο» είναι σαν άτομο χωρίς εγκέφαλο, σκέψη και κατεύθυνση. Το σκέφθηκα λοιπόν και αποφάσισα να αναφερθώ σ' ένα θέμα το οποίο μας απασχολεί συνεχώς. Είναι η συνέχεια του Συνδέσμου μας και το μέλλον του.

Την αφορμή μου έδωσαν οι δύο τελευταίες μεγάλες συναθροίσεις των μελών μας, που κατέκλεισαν τις αίθουσες της στέγης μας. Πρόκειται για τη σύναξη των μελών μας της 9-12-2012, που γιορτάσαμε τη μνήμη του πολιούχου του νησιού μας ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ και για εκείνη της 22/1/2013, που συνήλθε η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση, έγινε η εορταστική εκδήλωση της κοπής της βασιλόπιτας για το νέο χρόνο και ολοκληρώθηκε με τη διενέργεια αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέων Διοικητικών Οργάνων του Συνδέσμου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το καταστατικό του σωματείου μας.

Και στις δύο συγκεντρώσεις η συμμετοχή των μελών μας υπήρξε μεγάλη. Ανταμώνθηκαν συμπατριώτισσες και συμπατριώτες, παλιοί γνώριμοι και φίλοι. Το γεγονός αυτό τους γέμισε χαρά που ήταν έκδηλη στα γελαστά τους πρόσωπα και ξαναζωντάνεψε ωραίες αναμνήσεις του παρελθόντος.

Όλα αυτά συνέθεταν την όμορφη και ευχάριστη πλευρά. Αλλά υπάρχει και η άλλη όψη του νομίσματος, ο σκεπτικισμός για το πόσο θα συνεχίσει να επαναλαμβάνεται αυτή η χαρούμενη ατμόσφαιρα. Ποιό θα είναι το μέλλον του Συνδέσμου μας; Εμείς δε θα είμαστε αιωνόβιοι και, ανάμεσα στους παριστάμενους, έψαχνε κανείς «με το φανάρι» να συναντήσει άτομα ηλικίας κάτω των 60 ετών. Που είναι τα παιδιά μας, για να συνεχίσουν την παράδοση και να βάλουν και αυτά τη δική τους σφραγίδα;

Μια αχτίδα φωτός υπήρξε η βράβευση των Συριανών παιδιών που πέτυχαν το 2012 στις εισαγωγικές εξετάσεις των Ανωτέρων και Ανωτάτων σχολών. Είναι μια αξιόπαινη ενέργεια του Δ.Σ. Δεν μπορεί όμως να λύσει το πρόβλημα στο εγγύς μέλλον. Είναι μια υποθήκη για τη μεθεπόμενη γενιά. Τα παιδιά αυτά μόλις τώρα εγκατέλειψαν τα μαθητικά θρανία για να καθίσουν στα φοιτητικά έδρανα και δεν μπορούν από αύριο να πάρουν τα ηνία του Συνδέσμου. Χρειάζονται άτομα ηλικίας 30 έως 50 ετών, που είναι η περίοδος της αιχμής της ανθρώπινης δραστηριότητας. Αυτούς θέλουμε, αυτούς αναζητούμε.

Σε παρόμοια κατάσταση βρέθηκε ο Σύνδεσμος στη δεκαετία του 1970 και κινδύνευσε να διαλυθεί, γιατί η τότε Διοίκηση δεν ήθελε την ανανέωση. Χαρακτηριστική είναι η φράση μέλους του Δ.Σ. που έλεγε: «εγώ θέλω να

πεθάνω κατέχοντας τη θέση που έχω τώρα στο Δ.Σ.» αντί να αναζητεί νεώτερα άτομα για να τους παραδώσει τη σκυτάλη της Διοίκησης.

Ευτυχώς που μέσα στη δεκαετία του 1980, μια μικρή ομάδα από σαραντάρηδες και κάτι, κινούμενη από αγάπη προς τη Σύρα και το Σύνδεσμό μας, έβαλε στόχο να αναμιχθεί στα διοικητικά του σωματείου μας. Έσπασε το άβατο, μπήκε στην αρχή σαν μειοψηφία του Δ. Σ και αντιμετωπίστηκε από ψυχρά μέχρι εχθρικά από την παλιά φρουρά. Είχα την τύχη να είμαι μέσα στην ομάδα αυτή και θυμάμαι γεγονότα που δεν θέλω να αναφέρω, σεβόμενος τη μνήμη αυτών των συμπατριωτών μας. Όμως η αρχή έγινε και, σε επόμενες φάσεις, οι άνθρωποι αυτοί πήραν στα χέρια τους τη διοίκηση του Συνδέσμου. Τα μέλη μας τους εμπιστεύθηκαν και τους έδωσαν την ψήφο τους. Ο Σύνδεσμος, όχι μόνο διασώθηκε αλλά, έγραψε μια χρυσή τριακονταετία από τότε μέχρι σήμερα. Η περίοδος αυτή ίσως είναι η λαμπρότερη της ιστορίας του. Τροποποιήθηκε το απαρχαιωμένο καταστατικό του. Απέκτησε επίσημο δημοσιογραφικό όργανο τακτικής κυκλοφορίας, που μετέφερε τη φωνή του σε όλα τα μέλη του και έφθανε στα χέρια 1500 αναγνωστών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Απέκτησε νέα ιδιόκτητη στέγη 200 τ.μ. που την καμαρώνουμε σήμερα και τη χαιρόμαστε. Καθιερώθηκε ως επίσημη θρησκευτική εορτή ο εορτασμός της μνήμης του πολιούχου του νησιού μας Αγίου Νικολάου να τελείται εδώ στην Αθήνα και να γίνει πόλος έλξης των μελών μας και όλων των Συριανών της Αττικής. Η παλιά θρησκευτική εορτή μας της Κυριακής του Θωμά μεταφέρθηκε στη Σύρο, που τελείται στον Ι. Ναό της Ανάστασης και έγινε εορτή αντάμωσης των αποδήμων Συριανών με τους συμπατριώτες μας, μόνιμους κατοίκους της Σύρας. Καθιερώθηκε επίσης αντάμωση στη Σύρα κάθε καλοκαίρι σε χώρο διασκέδασης. Συνεχίστηκαν και τονώθηκαν οι εκδρομικές δραστηριότητες, όχι μόνο εντός της Ελλάδας αλλά και στο εξωτερικό. Παράδειγμα η μεγάλη πολυήμερη εκδρομή στη Νέα Υόρκη και εκείνη στην Κωνσταντινούπολη. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς σε ένα άρθρο!

Θα επανέλθουμε όμως στο προβληματισμό μας για το μέλλον του σωματείου μας. Πώς να ανανεωθεί για να μακροημερεύσει. Έχουμε ξαναασχοληθεί με το θέμα αυτό, μέσα από το περιοδικό μας.

Η συνταγή ανανέωσης είναι να την ξεκινήσουμε από τις οικογένειές μας, να πείσουμε τα παιδιά μας να έλθουν στο Σύνδεσμο και να επεκταθούμε σε ευρύτερο κύκλο συμπατριωτών μας να έλθουν κοντά μας. Δεν παραβλέπουμε τις δυσκολίες αυτής της προσπάθειας, γιατί, στις μέρες μας, όλα τα πατριωτικά σωματεία αντιμετωπίζουν πρόβλημα επάνδρωσης τους με ανθρώπους της ενεργούς γενιάς. Ας το προσπαθήσουμε. Η Διοίκηση να ζητήσει τη συνδρομή όλων μας και να περάσει το μήνυμα, ότι τα νέα πρόσωπα είναι η μόνη λύση αυτή τη στιγμή για να περάσει ο Σύνδεσμός μας αυτή τη δύσκολη φάση και να ατενίσει με αισιοδοξία το μέλλον. Το παράδειγμα της δεκαετίας του 1980 είναι ακόμη ζωντανό στη μνήμη πολλών από εμάς.

Το περιοδικό μας είναι στο 18^ο έτος της κυκλοφορίας του. Το Μάη που μας πέρασε το περιοδικό μας είχε γενέθλια. Συμπλήρωσε δέκα επτά χρόνια

κυκλοφορίας και μπήκε στο δέκατο όγδοο. Ας θυμίσουμε για λίγο την ιστορία του.

Το Μάιο του 1996 κυκλοφόρησε το πρώτο φύλλο του. Ήταν ένα τετρασέλιδο έντυπο τριμηνιαίας περιοδικότητας που το ονομάσαμε «Ενημερωτικό Πληροφοριακό Δελτίο» και έγινε το επίσημο δημοσιογραφικό όργανο του Συνδέσμου μας. Έγινε δεκτό με ικανοποίηση από τα μέλη μας και χρόνο με το χρόνο εξελισσόταν, μέχρι που έφτασε να γίνει το γνωστό μας 20σέλιδο περιοδικό.

Εφέτος βρίσκεται στο 18ο έτος της κυκλοφορίας του κάτω από δύσκολες συνθήκες. Η οικονομική κρίση μάς ανάγκασε, το ωραιότατο έντυπο, που κάθε τρίμηνο πήγαινε στα χέρια όλων των μελών μας, σε φίλους μας, στις αρχές και άλλα όργανα της πολιτείας, να αλλάξει μορφή έκδοσης και να γίνει ηλεκτρονική. Αυτό βέβαια είναι μια μεγάλη δυσκολία για ανθρώπους μεγάλης ηλικίας, όπως είναι τα περισσότερα μέλη μας.

Μαζί με τις ευχές μας για τα γενέθλιά του, ας ευχηθούμε κάποτε να ξαναπηγαίνει στα χέρια των αναγνωστών του όπως πριν.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πού έγιναν:-

- Στις 16 Αυγούστου έγινε με επιτυχία η ετήσια Συνεστίαση του Συνδέσμου μας στο Ξενοδοχείο Dolphin Bay στον Γαλησσά. Έχουμε καταχωρήσει σχετικό ρεπορτάζ στην ομώνυμη επιλογή.

Πού θα γίνουν:-

- Ο ετήσιος εορτασμός του Αγ. Νικολάου θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 15^η Δεκεμβρίου 2013 στην εκκλησία του Αγ. Γεωργίου Καρύτση. Μετά, όπως πάντα θα προσφερθεί καφές κ.λ.π στην αίθουσα του Συνδέσμου.
Κατά τον εορτασμό θα βραβευθούν, όπως πέρυσι, τα Συριανά παιδιά που πέτυχαν στα ΑΕΙ – ΤΕΙ.
- Η ετήσια Χριστουγεννιάτικη εορταγορά (Bazaar) προγραμματίζουμε να γίνει στην αίθουσά μας, όπως κάθε χρόνο, την 29 – 30/11 και 1/12.
 - Για λεπτομέρειες και τυχόν αλλαγές θα ενημερώσουμε τα μέλη και φίλους μας μέσω της Ιστοσελίδας μας (www.synd.gr) και μέσω Ηλεκτρονικού Ταχυδρομείου (E-Mail)

Ευάγγελος Ν. Ρούσος

Αναμνήσεις από τη μαθητεία μου στο Ιστορικό Εφατάριο Γυμνάσιο Αρρένων Ζύρου (1946-1951).

Από τη μαθητεία μου στο Γυμνάσιο προσηύχθηκε ἡ μαθητεία μου στὰ ευριανὰ τυπογραφεία. Εἶχα τελειώσει τὸ Δημοτικὸ εἰς τὴν Κατοχή. Ἡ προοπτικὴ ἦταν νὰ γραφοῦν τὰ ὀνόματά μας εἰς τὸν κατάλογο τῶν νεκρῶν ἐξ ἁσιτίας. Πῶς σκέψη γιὰ γράμματα. Ἡ θρητεία τοῦ πατέρα μου καὶ τοῦ μεγαλύτερου ἀδελφροῦ μου εἰς τὸν κόσμον τῆς τυπογραφίας μού εἶχε ἤδη χαράξει τὸ δρόμον πρὸς τὰ ἐκεῖ.

Στὰ ευριανὰ τυπογραφεία γνώρισα ἀνθρώπους πού ἀποδείχτηκαν γιὰ μένα σημεῖα πνευματικοῦ καὶ ἠθικῆς προσανατολισμοῦ: τυπογράφους, δημοσιογράφους, λογίους, λογοτέχνες, διανοούμενους, συγγραφείς. Κάτι ἀπὸ ὅλα τὰτα ἦταν καὶ ὁ Γιώργος Κυπραίος. Αὐτὸς ἔπαιξε τὸν ἀποφασιστικὸ ρόλον εἰς τὴν μεγάλην στροφή μου. Ἐνὰ πρῶτον μοῦ εἶπε μὲ ὕψος πατρικόν: Ἐσὺ νὰ μὴ μείνεις ἐδῶ μέσα. Νὰ πᾶς νὰ μάθεις γράμματα. Συγχρόνως μὲ ἔδωκε ἕνα σημείωμά του πρὸς τὸν γυμνασιάρχην Ἀντώνιον Ρούσο, παρακαλῶντας τὸν νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν ἐγχεραφὴ μου εἰς τὸ Γυμνάσιον.

Τὸ Γυμνάσιον, παρὰ τὰς μεγάλας ἐλλείψεις τῆς μετακατοχικῆς περιόδου, λειτουργοῦσε μὲ σχετικὴν ἐπάρκειαν εἰς προσωπικόν. Προφανῶς διότι ἦταν εἰς τὴν ἐδρὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ἦταν ὄχι μόνον καλοὶ ἐπαγγελματίες, ἀλλὰ εἶχαν καὶ ἀνθρώπινα καὶ ὁράματα παιδείας. Ἐντονότερη καὶ διαρκέστερη ἦταν ἡ παρουσία τῶν φιλόλογων. Ἦταν καὶ οἱ πρὸ πολλοί. Θυμάμαι τὸν γυμνασιάρχην, πού, ὅταν διδάσκει, εἶχε πάντα ἕνα δάκρυ γιὰ τὸν Οἰδίποδα τοῦ Σοφοκλέους καὶ γιὰ τὴν Φαρμακωμένην τοῦ Σολωμοῦ, θυμάμαι τὸν Ἰωάννην

Θωμόπειλο, πού ἀρχότερα δίδαξε ἐκ πανεπιστήμια τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Λουθηρίας καὶ ἐλοκλήρωσε τὴν σταδιοδρομία του ὡς διευθυντῆς τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης, θυμάμαι τὸν Γιώργο Ζευγώλη, πὺ ἐρχάστηκε ἐπὶ Κέντρα Ἑρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ ἔργε καὶ ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος, θυμάμαι τὸν Ἀντώνιο Κανάκη, πὺ εἶχε μεταφράσει καὶ σχολιάσει πολλὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ κείμενα, ἀναφερόμενα ἐπὶ Μυθολογία, ἀκόμα θυμάμαι τὸν Ἰωάννη Ράγκο, τὸν Νικόλαο Παλαιολογόπουλο καὶ τὸν Νικόλαο Χρυσό. Χωρὶς αὐτοὺς ἕως δὲν θὰ εἶχα ἀποφασίσαι, ἤδη ἀπὸ τὰ πρῶτα γυμνασιακὰ μου χρόνια, νὰ γίνω φιλόλογος.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς καθηγητὲς δὲν ἀρκούνταν ἐπὶ ἐκπαιδευτικὰ τοὺς καθήκοντα, ἀλλὰ μετεῖχαν πρόθυμα καὶ ἐπὶ τῇ ζωῇ τῆς συριανῆς κοινωνίας μετὰ καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις, θεατρικὰς παραστάσεις, διαλέξεις, εὐχητήσεις, ἐπιστημονικὰς ἑρευνὰς καὶ δημοσιεύματα ἐπὶ τοπικὰ ἐντύπια, ὑπογράφοντας τὰ κείμενά τους ὡς Ἄρς (= Ἀντώνιος Ροῦσσὸς), Ἄνκαν (= Ἀντώνιος Κανάκης), Θωμ-ς (= Ἰωάννης Θωμόπειλος) κ. ἄ. Θυμάμαι τὸν καθηγητὴ τῶν Φυσικῶν Ζτυλιανὸ Μάλλη, πὺ ἦταν πολὺ ἀυστηρὸς καὶ ἀκριβολόγος ἐπὶ μάθημά του, ἀλλὰ ἐπὶ τέλος τῆς σχολικῆς χρονίας ἔβαζε τὰ πρὸς εὐκόλα θέματα, γὰ νὰ μπορέσουν ὅλα τὰ παιδιὰ νὰ γράφουν καλὰ. Θυμάμαι καὶ τὸν ἐπίσης καθηγητὴ τῶν Φυσικῶν Ἀντώνιο Τάντουλο μετὰ τὴν ἀφ' ἀχάτητη οἰκογένειά του. Θυμάμαι τὴ σύζυγό του ἐπὶ τὴν Κατοχή, φορώντας τὴ στολὴ τοῦ Ερυθροῦ Σταυροῦ, νὰ τρέχει νὰ βοηθήσει τὸν κάθε δυστυχισμένο. Ἐχω μπροστά μου, ἐάν σε δεῖναι, τὸ σπίτι της ἐπὶ Χειμῶνα, ἐπὶ τὴν ὁδὸ Ὀμήρου, τὴ στιγμή πὺ μόλις οἱ τελευταῖοι γερμανοὶ στρατιωτικοὶ ἔβησαν πίσω τους τὸ Λιμάνι, ἡ οἰκογένεια Τάντουλου ἔπλωσε ἐπὶ μπαλκόνια τῆς μιᾶς τεράστιας ἀγγλικῆς σημαίας, πὺ τὴν εὐλαχῶν μετὰ κίνδυνο τῆς ζωῆς της.

Στα γυμνασιακά μου χρόνια δεν ήταν ούτε ένας από τους καθηγητές Συριανός, ούτε φιλόλογος ούτε από τις άλλες ειδικότητες. Πολλοί ήταν από τα γύρω νησιά, οι περισσότεροι από τη Νάξο, μερικοί από τη Σαντορίνη και την Άμοργο. Δεν θυμάμαι αν τότε απαγορευόταν στους εκπαιδευτικούς να υπηρετούν στον τόπο της καταγωγής τους ή αν οι Συριανοί δεν είχαν ενδιαφέρον να σπουδάσουν και να εργαστούν στην εκπαίδευση. Θυμάμαι τους καθηγητές που, όταν τους αποχαιρέτησα, για την εισαγωγή μου στη Φιλοσοφική Σχολή, με προέπεμψαν με την ευχή να κάνω την αρχή να ενδιαφερθούν και άλλοι Συριανοί για τη Φιλολογία. Από την τάξη μου, καμία σαρανταριά παιδιά, δύο πήγαν στα Νομικά, δύο στην Ιατρική και δύο στη Θεολογία, ο ένας έγινε ο μητροπολίτης Καστοριάς Γρηγόριος Παπουτσόπουλος. Οι περισσότεροι ακολούθησαν τα ναυτικά επαγγέλματα.

Ούτε και ο μαθητικός πληθυσμός ήταν Συριανός στο σύνολό του. Πρόφτασα την εποχή που τα περισσότερα νησιά των Κυκλάδων δεν είχαν πλήρη έφατάξια γυμνάσια. Είχαν ημιγυμνάσια, δηλ. τους έλειπαν οι ανώτερες τάξεις. Έτσι, όσα παιδιά ήθελαν να ολοκληρώσουν τη γυμνασιακή τους μόρφωση, ήταν αναγκασμένα να φοιτήσουν ή στην έδρα της εκπαιδευτικής περιφέρειας ή όπου αλλού υπήρχαν πλήρη έφατάξια γυμνάσια. Ήταν ακόμα παιδιά κρατικών λειτουργών, π.χ. υπηρετούσαν στη Δύρα, παιδιά ιδιωτικών υπαλλήλων από άλλους τόπους, επιχειρηματιών μεταναστών, ακόμα και πολιτικών φυγάδων.

Στα χρόνια της μαθητείας μου υπηρετούσε στη Δύρα ο Εισαγγελέας Εφετών Ευστάθιος Μπέης. Είχε μαζί του και την οικογένειό του. Είχε δύο γιους. Και οι δύο φοίτησαν στο Γυμνάσιο. Με τον ένα βρεθήκαμε για ένα διάστημα στην ίδια τάξη. Ή-

ταν ὁ Κώστας Μπέης, πού διέπρεψε ὡς καθηγητὴς στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ὡς Γενικὸς Γραμματέας τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας. Εὐτύχησε νὰ ἔχει μαθητὴ καὶ συνεργάτη του τὸν πρόωρα χαμένο κορυφαῖο συριανὸ διανοούμενο Μάρκο Δομένικου Φρέρη. Τὴν ἴδια ἐποχὴ μὲ τὸν Μπέη ἦταν στὴ Ζύρα, ἑπίσης μὲ τὴν δικηγόνοιά του καὶ ὁ εἰρηνοδίκης Δεκλερῆς. Τὰ δύο του παῖδιά, γιὸς καὶ κόρη, ἔχιν μόνο μορφώθηκαν ἐδῶ, ἀλλὰ πήραν καὶ στυλῶους ἀπὸ τὴν Ἑρμούπολη, ὁ γιὸς τὴν ἀδελφὴ τοῦ συμμάχητῆ του Ἀλέξανδρου Γεννάδιου καὶ ἡ κόρη τὸν συμμάχητῆ μου Παναγιώτη Τσαούσοβλου, πού σταδιοδρόμησε σὺς θετικές ἐπιστήμες. Δὲν θυμᾶμαι ἂν ὁ εἰρηνοδίκης εἶχε καὶ ἄλλο γιό, πού σταδιοδρόμησε στὴν Ἀμερικὴ. Ἐπίσης δὲν θυμᾶμαι ἂν ὁ δικαστὴς Καρραμπέτσος εἶχε γιό, πού μορφώθηκε στὸ συριανὸ Γυμνάσιο καὶ σταδιοδρόμησε καὶ αὐτὸς στὴν Ἀμερικὴ. Θυμᾶμαι ὅμως τὴν κόρη του, τὴ Βέσα, πού μορφώθηκε στὸ Γυμνάσιο Θηλέων καὶ ἔχινε φιλόλογος. Ὁ Μίμης ὁ Δεκλερῆς ἀνταείχτηκε ἐπιφανὴς νομομαθὴς, ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ ἐκπρόσωπος παγκόσμιων ὀργανισμῶν γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. Ἐνα στιγματότυπο ἀπὸ τὶς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἀφήνει νὰ διαφανεῖ τὸ κύρος τοῦ ἀνθρώπου. Σὺζητοῦσαν πάνω σὲ κάποιον θέμα, καὶ ἡ Κυβέρνηση δεχόταν τὰ πυρὰ τῆς Ἀντιπολίτευσης. Τότε σηκώθηκε ὁ πρωθυπουργός, ὁ Μητσοτάκης, καὶ πληροφόρησε τὸ ὄψωμα ὅτι "ἐπ' αὐτοῦ ἔχει ἀποφανθεῖ ὁ κύριος Δεκλερῆς". Καὶ ἡ Ἀντιπολίτευση εἰσήγησε.

Ἀπὸ τὴν Ἀμοργὸ εἶχαν ἔρδει ὁ Γιάγκος Οἰκονομίδης, πού ἔχινε δάσκαλος, καὶ ὁ Μιχάλης Μωραϊτάκης, πού ἔχινε φιλόλογος. Μὲ τὸν δεύτερο ἡ φιλία εἶχε μεγαλύτερη διάρκεια καὶ ἀπὸ τὰ μαθητικὰ καὶ ἀπὸ τὰ φοιτητικὰ μου χρόνια. Ὁ Μωραϊτά-

κης είχε ευχένους και στη Ζύρα και στην Αθήνα. Ήμουν συχνά ο
 καλεσμένος τους. Στο αθηναϊκό σπίτι γνώρισα μια μικρή εγγε-
 νήτα, μαθήτρια, ευφύεστη και προικισμένη με ισχυρή βούληση.
 Έχανε η επιφανής καθηγήτρια της Αρχαιολογίας Λίλα Μαραγκού.
 Η μητέρα της ήταν αμοργιάη και ο πατέρας της τηνιακός. Αδελ-
 φός του πατέρα της ήταν ο ιδιαίτερα σεβαστός στη συριακή
 κοινωνία Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος και πρωδιερέας του
 Αγίου Νικολάου πατήρ Γρηγόριος Μαραγκός - Τηνιακός ήταν και
 ένας νεαρός διάκος, που ήρθε στο Γυμνάσιό μας, για να συμπλη-
 ρώσει την εκπαίδευσή του. Ήταν μεγαλύτερος από εμένα στην
 ηλικία, αλλά μικρότερος στη γυμνασιακή τάξη. Δεν γνώριζα ποιοί
 λόγοι τον εμπόδισαν να ολοκληρώσει την εκπαίδευσή του στον
 τόπο του. Αποφασισμένος να υπηρετήσει την Εκκλησία, έπρεπε
 να κάνει τη στρατιωτική θητεία του πριν από τη χειροτονία. Η
 μόρφωση μπορούσε να συμπληρωθεί και αργότερα. Έτσι βρέθηκε
 μαχητής στον Εμφύλιο πόλεμο. Άκουσα από το περιβάλλον του
 ότι σε κάποια επιχείρηση του εθνικού στρατού βρέθηκε φα-
 ρνικά μπροστά σε μια νεαρή αντάρτισσα έτοιμη να πετάξει
 χειροβομβίδα. Εκείνος πρόφτασε και της έπιασε το χέρι. Ας τα
 αυτά, της είπε, και πήγανε στο χωριό σου. Αν σε πιάσουν οι δι-
 κοί μου, θα σε βιάσουν και θα σε σφάζουν. Φαίνεται ότι ο λόγος
 του είχε αποτέλεσμα. Όταν εκείνος, μετά από μέρες, κατέβηκε σ'
 ένα ποτάμι της περιοχής, για να πλυθεί, ή κοπέλα τον είδε από
 το χωριό, του φώναξε από μακριά και τον χαιρέτισε φιλικά. Το
 διοκόκι από την Τήνο τέλειωσε το Γυμνάσιο στη Ζύρα, σπούδα-
 σε Θεολογία, έγινε αρχιψαλμώτης, ιεροκήρυκας ακόμα και
 δεσπότης στη Λοσπορίνη, πάνω από όλα όμως έμεινε ως το
 τέλος ένας αδιαγάπητος φίλος της Ζύρας. Αυτός ήταν ο Παντε-
 λεήμων Ρίζος. - Τις πρώτες γυμνασιακές τάξεις πέρασε στη
 Ζύρα, προτού η οικογένειά του εγκατασταθεί στην Αθήνα, και

ὁ Μάνος Ἐλευθερίου, ὁ ἀδιαμφισβήτητα μεγαλύτερος συριαλὸς ποιητὴς ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Διὸ Γυμνάσιο τῆς Δύρου μορφώθηκε καὶ ὁ πρῶτος ἥρωας τοῦ ἀντιδικτατορικοῦ ἀγώνα, ὁ Νικηφόρος Μανδηλαράς. Ἡ μάνα του τὸν εἶχε στείλει ἀπὸ τῆ Νάξο στὸν ἀδελφὸ τῆς, τὸν λόγιον γαστροδ' Ἀντώνιο Σιδερῆ, σύζυγο τῆς συριανῆς ποιήτριας Καρίνας Μπαύλια καὶ πατέρα τοῦ Νικηφόρου Σιδερῆ καὶ τοῦ Δημήτρη Σιδερῆ, πού ἐπίσης μορφώθηκαν στὸ συριανὸ Γυμνάσιο καὶ πού ἀργότερα διακρίθηκαν ὁ πρῶτος ὡς φυσικὸς ἐπιστήμων καὶ ὁ δεύτερος ὡς καθηγητὴς τῆς Καρδιολογίας. Ὁ τελευταῖος μόνιμος εἶχε πῆ κάποτε. Διὸ σπίτι μας, γιὰ μᾶς, ὁ Νικηφόρος ἦταν ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός μας.

3

Τὸν ἥρωα τὸν εἶδα γιὰ τελευταία φορὰ σὲ περίοδο πού ἐτοιμάζονταν οἱ ἐκλογες τοῦ 1967, αὐτὲς πού ματαίωσε τὸ στρατιωτικὸ πραξικόπημα. Μιλοῦσε ἀπὸ τὴν ἑδρα τῆς Πλατείας Μιαούλη. Γύρω ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον ἦταν ἀκροβολισμένοι ἄντρες τῆς τότε Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς. Τὸ πραξικόπημα τὸν βρῆκε στὴ Δύρα. Τὸ πρῶν τῆς ἐπάρτης 2175 Ἀπριλίου ἔπινε τὸν καφέ του εἰς καφενεῖο τῆς παρελθούσης. Μόλις ἀκούστηκε τὸ ἀπούσιον νέον, ὁ Νικηφόρος Μανδηλαράς πῆδησε στὸ πρῶτον ψαροκάικον, πού εἶδε μπροστά του, καὶ ἀνοίχτηκε στὸ πέλαγος. ἔχασε τὴ ζωὴ του, προσπαθώντας νὰ βγεῖ ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπικράτεια τῆς Χούντας.

Ὅταν ἡ δικτατορία κατέρρευσε μέσα σὲ ἓνα κονιορτὸ ἐθνικῆς προδοσίας, κίβδηλοι ἄνθρωποι καὶ ἀδίστακτοι πᾶτησαν πάνω στὰ πτώματα τῶν θυμάτων τῆς πολιτικῆς ἐκτροπῆς, ἐκμεταλλεύτηκαν τὸ γενικὸ οὔτημα γιὰ ἐλευθερία καὶ δικαιοσύνη, ἐξαπάτησαν τὸ ἐκλογικὸ σῶμα καὶ γαντζώθηκαν στὴν ἐ-

ζουσίαι. Τότε ἐπιδόθηκαν σὲ πρωτοφανή κραυπή, διασπάσαν τὸ δημόσιον χρῆμα, διέφθειραν συνειδήσεις, ἀποθάρρυναν κάθε προσπάθεια ἀνάπτυξης καὶ ἐκευχρονισμό τῆς χώρας, ἀποδιοργάνωσαν τὸ κράτος, ὑπονόμευσαν τοὺς θεσμούς, ἐνθάρρυναν καὶ ὑπέθαλψαν κάθε ἀσυνδοσία καὶ ἀχρεϊότητα, καταχρέωσαν τὸν λαὸ καὶ κατέστησαν τὴν Ἑλλάδα περίγυρο τοῦ κόσμου καὶ παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν. Ἔτσι κάθε πολίτης πρὸς ἐφακολοῦδε νὰ σεβεται, ἂν ὄχι τοὺς συμπολίτες του, τοιλάχιστο τὸν ἑαυτοῦ, ἀναρωτιέται ἀκόμα: Γὶ αὐτὲς τίς ἀσεκήμες θυσιάστηκαν οἱ Μανηλαῖδες καὶ οἱ Μουστακλήδες καὶ οἱ Παναχουλῆδες;

Σήμερα στὴ Δύρα ὁ κεντρικὸς δρόμος πρὸς ὁδηγεῖ ἀπὸ τὸ 1ΚΑ στὸ Ἡρώο, ὀνομασμένος ἀρχικὰ Ὁδὸς Ποσειδωνίας καὶ μετονομασμένος σὲ Ὁδὸ Βασιλέως Κωνσταντίνου, λέγεται Ὁδὸς Νικηφόρου Μανδηλαρά. Ἐν αὐτῷ τῷ δρόμῳ ὁ ἥρωας ὡς μαθητὴς περπατοῦσε καθημερινά, πηγαίνοντας ἀπὸ τὸ φιλόξενο σπίτι τοῦ δαίον τοῦ πρὸς τὸ Γυμνάσιον καὶ ἐπιστρέφοντας ἀπὸ αὐτό.

Παιανία Ἀττικῆς, Καλοκαίρι 2013.

Μιλώντας για τη φύση

Στον Τεταρτάκια της Στέφης

Πολλοί, μιλώντας για τη φύση,
'έχον στον νῦ της τὰ λελάδια καὶ τ' ἀστέρια,
'οχι καὶ τῆς σεισμῆς καὶ τῆς κεραυνῆς.
'Εχον στον νῦ της τὰ πηλάκια καὶ τ' ἀρνάκια,
'οχι καὶ τὰ μικρόβια καὶ τὰ λιωτάρια.

Στον κῆπο τῆ Γηροκομείας
μια γραφὰ πῶ τὰ 'έχει χαμένα,
βλέποντας νὰ τραβῆν φωτογραφίες, μὲ ρωτάει:
— Ποιὸς εἶν' αὐτὸς πῶ μᾶς φωτογραφίσει;
— Ὁ Διευθυντῆς τῆ Γηροκομείας, τῆς ἀπαντῶ.
— Καὶ τὸ Γηροκομεῖο πῶ εἶναι, ρωτάει πάλι.
'Ἄλλη γραφὰ πῶ τὰ 'έχει τετρακόσα
μὲς ἐκμυστηρεύεται
ὅτι πολὺ θὰ ἠθελε
νὰ ζεῖ μέσα στὴ φύση.
Αὐτὲς οἱ δυὸ γιαγιάδες
'έχον ἓνα κοινὸ γνώρισμα:
νομίζανε κι οἱ δυὸ
πῶς βρίσκονται ἔξω ἀπὸ αὐτὸ
πῶ μᾶς περιβάλλει ὅλος.

Εὐάγγελος Ν. Ρούσος

Παιανία Ἀττικῆς, Ἀνοιξή 2013.

"Όνομα καὶ πράμα στὸ Τηροκομείο

Τύχη ἄρα καὶ ἔφύσει τὰ ὀνόματα.

Δημόκριτος 26

Ἀλεξάντρα δίχως ἄντρα καὶ Χαρά χωρὶς χαρά.

Ἀχρηστεύτηκε ὁ Χρήστος, σέρνεται κι ὁ Ἡρακλῆς.

Ἀπ' τὸν Πάρη πήρε ὁ Χάρος τὴν ὠραία Ἑλένη τῆ,
κι ἔτε βέρει ἡ Πηνελόπη τῆ Ὀδυσσεά τὰ δεινά.

Ἡ Δοφία ἡ καημένη πάσχει ἀπὸ ἄνοια

καὶ ἡ Ἡρῶ κοιμᾶται πάντα χάγια ἀπὸ τὸν Λεάνδρο.

Ὁ Σωτήρης σωτηρία δὲν ἐλπίζει πιά καμιά

οὔτε οἱ Γιάννηδες νὰ φάνων ἀπὸ ἀρρώστια ἀνίατη.

Οὔτε εἶναι ἡ Καλλιόπη Μῦθα τώρα κανενός.

Μόνο τὴν προῖσταμένη Ἀρετὴ τὴ λέν σωστά.

Εὐάγγελος Ν. Ρούσσος

Παιανία Ἀττικῆς, Χειμῶνας 2012-2013.

Συμβολή στη γνώση των φυτοκοινωνιών του Εθνικού Δρυμού Πρεσπών

Γεωργίου Π. Σαρλή

Καθηγητού Πανεπιστημίου

(από το Επιστημονικό Δελτίο του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας, τευχ. 1, Νοεμβ. 1988, σελ. 39-45)

Εισαγωγή

Κατά τα έτη 1984 και 1985 είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε τον Εθνικό Δρυμόν των Πρεσπών.

Κατά την διάρκεια των επισκέψεων αυτών ενδιαφερθήκαμε, πέραν από τα αξιόλογα μνημεία του παρελθόντος και τις φυσικές ομορφιές της περιοχής, για τη χλωρίδα και τη βλάστηση του δρυμού, καθόσον η μελέτη αυτών θα ήταν θεμελιώδους σημασίας για την εκτίμηση του βιολογικού δυναμικού των οικοσυστημάτων του Δρυμού, εντός του οποίου αναπτύσσεται και διαβιώνει ο ζωικός κόσμος.

Βεβαίως, εντός των ανωτέρω στενών χρονικών ορίων της παραμονής μας στο Δρυμό, δεν ήταν δυνατόν να μελετήσουμε πλήρως τη χλωρίδα και τη βλάστησή του. Ούτως, σκοπός της παρούσης μελέτης δεν είναι η πλήρης μελέτη αυτών, αφού μάλιστα παρόμοια μελέτη του Δρυμού έχει συμπεριληφθεί στα υπό εξέλιξη προγράμματα άλλων φορέων, αλλά μια μικρή συμβολή στη γνώση των φυτοκοινωνιών της ανεκτίμητης αυτής παρακαταθήκης του βιολογικού κεφαλαίου της χώρας μας.

Η λίμνη Πρέσπα είναι μια μεγάλη υδάτινη έκταση στο σημείο όπου συναντώνται τα αλβανικά, γιουγκοσλαβικά και τα ελληνικά σύνορα.

Μια λωρίδα προσχώσεων, επί της οποίας υπάρχει οδός και λουτρικές εγκαταστάσεις, χωρίζει τη λίμνη σε δύο τμήματα, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται δύο λίμνες, η Μεγάλη και η Μικρή Πρέσπα.

Οι Πρέσπες, λόγω πολλών τοπικών αλλά και γενικών κρίσιμων συνθηκών ήταν επί αιώνες δυσπρόσιτες στους επιστήμονες, εκδρομείς, ορειβάτες, καθώς και στον πολύ κόσμο.

Σήμερα όμως έχουν λάβει διεθνή αναγνώριση μετά την ένταξή τους στις προστατευόμενες περιοχές, ιδιαίτερα μετά το διάταγμα της ανακηρύξεώς τους σε Εθνικό Δρυμό (Ν.Δ. 46/74) και έχουν καθιερωθεί με τη σύμβαση Ramsar (19-11-1974), την οποίαν υπέγραψε τη χώρα μας. Έκτοτε διάφοροι ειδικοί επιστήμονες ενδιαφέρθηκαν για τον υδροβιότοπον αυτόν και τοιουτοτρόπως αυτός έγινε αντικείμενον πολλών μελετών, όπως περιγραφικών, ορνιθολογικών, υδροοικονομικών, ζωολογικών, υδροβιολογικών, οικολογοαναπτυξιακών, καθώς και οικολογικοδιαχειριστικής. Ο Δρυμός των Πρεσπών, σύμφωνα με το σχετικό διάταγμα, περιλαμβάνει μια περιοχή 19.470 εκταρίων εκ των οποίων 11.095 εκτάρια

είναι χερσαία και 8.375 εκτάρια υδάτινη επιφάνεια. Από αυτά 4.735 εκτάρια υδάτινης και 165 εκτάρια χερσαίας επιφάνειας αποτελούν τον πυρήνα του

Δρυμού. Ο πυρήνας αυτός αποτελείται από την υδάτινη επιφάνεια της λίμνης Μικρής Πρέσπας και από την χερσαία έκταση, η οποία καλύπτει τους καλαμώνες, καθώς και το δάσος από αρκεύθους (*Juniperus* sp.) πλησίον του χωριού Ψαράδες.

Ούτω, η Μικρή Πρέσπα, η οποία έχει βάθος 7,7 μέτρων, υψόμετρον 853 μέτρων και ακτές κατά τόπους βραχώδεις και απότομες, απλώνεται επί 53 τετραγωνικών χιλιομέτρων από τα οποία 48 ανήκουν στη χώρα μας και τα υπόλοιπα στην Αλβανία.

Στα ανωτέρω τεσσαράκοντα οκτώ τετραγωνικά χιλιόμετρα, συμπεριλαμβάνεται η χερσαία έκταση των νησίδων του Αγ. Αχιλλείου επί του οποίου δεσπόζει η εκκλησία του ομωνύμου Αγίου και του Βιτρινέτσι. Επίσης συμπεριλαμβάνονται και οι ελώδεις σχηματισμοί (λίμνη Βιρό) του βορείου κυρίως τμήματος της λίμνης, στους οποίους συναντώνται αποικίες πτηνών και ιδιαίτερα πελεκάνων.

Τέλος όλη η περιοχή του Δρυμού πλαισιώνεται από τις πλαγιές των ορέων Βροντερού, Τρικλαρίου και Καλών Νερών, με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται ένα πολύμορφον ανάγλυφο, με ποικιλία βιοτόπων και επομένως ένας ικανός αριθμός φυτοκοινωνιών.

Γεωλογικοί και υδρολογικοί παράγοντες

Οι λίμνες Μεγάλη και Μικρή Πρέσπα, οι οποίες ήταν γνωστές και σαν Βρυγηίδες λίμνες, μαζί με τις λίμνες Μαλίκη και Οχρίδα ευρίσκοντο παλαιότερον σε τοποθεσία 80 μέτρων υψηλότερα από την σημερινή. Σήμερα, εκτός της λίμνης Μαλίκης, η οποία αποξηράνθηκε, οι λίμνες των Πρεσπών καθώς και η λίμνη Οχρίδα, έχουν διαμορφωθεί σε μια μεγάλη λεκάνη απορροής.

Από γεωτεκτονικής απόψεως, η περιοχή της Μικρής Πρέσπας εντάσσεται στην Πελαγονική Ζώνη της Ελλάδας, στην οποίαν απαντούν όξινα πυριγενή πετρώματα του μεσοζωικού αιώνα, όπως γρανίτες, γρανοδιορίτες και μονζονίτες. Επίσης έτερα πετρώματα, τα οποία κυριαρχούν, είναι ασβεστόλιθοι και δολομίτες της Τριαδικής έως της Ιουρασικής περιόδου, από τους οποίους πολλοί είναι μεταμορφωμένοι σε μάρμαρα. Τέλος απαντούν και σύγχρονες αλλουβιακές προσχώσεις της Ολοκαίνου βαθμίδας.

Από υδρολογικής απόψεως, η Μικρή Πρέσπα δέχεται τα ύδατα του αποστραγγιστικού συστήματος του Δρυμού. Απ' αυτήν ο κύριος όγκος των υδάτων διοχετεύεται συνεχώς στη Μεγάλη Πρέσπα λόγω της διαφοράς στη στάθμη των υδάτων και των δύο αυτών λιμνών. Στη συνέχεια, τα ύδατα της Μεγάλης Πρέσπας καθώς και ποσότητες της Μικρής, διοχετεύονται με καταβόθρες στη χαμηλή λίμνη της Οχρίδας και απ' αυτήν καταλήγουν στην Αδριατικήν.

Εδαφολογικοί, κλιματικοί και βιοτικοί παράγοντες

Από εδαφολογικής απόψεως, στην περιοχή της Μικρής Πρέσπας κυριαρχούν εδάφη ασβεστολιθικής και πυρετικής συστάσεως. Τα ασβεστολιθικής συστάσεως εδάφη διακρίνονται σε ασβεστολιθογενείς ρεντζίνες και αργιλλοπηλώδη έως αργιλλώδη αλκαλικά με περίσσειες ασβεστίου. Τα πυριτικής συστάσεως εδάφη διακρίνονται σε προσχωσιγενή αλλουβιακά, ποτζολικά, όξινα ορφνά δασικά και

σε χουμώδη αλπικού τύπου. Από κλιματικής απόψεως, η περιοχή της Μικρής Πρέσπας, όπως εξάγεται από τα μετεωρολογικά δεδομένα του Μ.Σ. Φλωρίνης, χαρακτηρίζεται από ήπιο χειμώνα, θερμό και μικρής διάρκειας θέρος και ικανοποιητικών ύψος βροχοπτώσεων και σχετικής υγρασίας καθ' όλον το έτος. Από βιοκλιματική άποψη το επικρατούν κλίμα στην περιοχή της Μικράς Πρέσπας τοποθετείται στην υγρή μεσογειακή ζώνη.

Επίσης από το κατά Walter (1970) κλιματικό διάγραμμα του Μ.Σ. Φλωρίνης συνάγεται, ότι ο σταθμός υπάγεται στον τύπο IV και στην κατηγορία IV2 της τυπικής μεσογειακής ζώνης των σκληροφύλλων.

Τέλος από τους βιοτικούς παράγοντες, θεωρούμε σκόπιμο να αναφέρουμε τις διαφορές ανθρωπογενείς δραστηριότητες, οι οποίες –κατά μαρτυρίες των εντοπίων – άρχισαν από τον πρώτον παγκόσμιο πόλεμον και συνεχίστηκαν έως ότου η περιοχή τέθηκε υπό τον έλεγχο της δασικής υπηρεσίας.

Στις ανθρωπογενείς δραστηριότητες, πλην των πολεμικών γεγονότων, τα οποία διεδραματίστηκαν στην περιοχή, συμπεριλαμβάνονται οι ανεξέλεγκτες υλοτομίες, οι παράνομες εκχερσώσεις προς δημιουργία βοσκοτόπων, η υπερβόσκηση και οι πυρκαγιές, οι οποίες επέφεραν ανασχετικές και οπισθοδρομικές επιδράσεις στη φυσική εξέλιξη των δασικών διαπλάσεων της περιοχής.

Φυτοκοινωνίες

Η βλάστηση του Εθνικού Δρυμού Πρεσπών αναπτύσσεται κατά ιδιόμορφους σχηματισμούς, οι οποίοι συνθέτουν χαρακτηριστικής φυσιογνωμίας υδρόβιες, ελόβιες και χερσαίες φυτοκοινωνίες.

Οι υδρόβιες και ελόβιες φυτοκοινωνίες περιορίζονται στον πυρήνα του Δρυμού που είναι η λίμνη Μικρή Πρέσπα, ενώ οι χερσαίες αναπτύσσονται στην ευρύτερη περιοχή του δρυμού των Πρεσπών.

Στις υδρόβιες παρατηρήθηκαν πέντε φυτοκοινωνίες. Στην πρώτη κυριαρχούν τα είδη *Lemna minor* (φακή του νερού) και *Spirodela polyrrhiza* (S. η πολύρριζος).

Στη δεύτερη που αναπτύσσεται στην παράλια ζώνη της λίμνης, επικρατούν τα είδη *Nyphar lutea* (νούφαρο), *Ceratophyllum demersum* (C. το καταδυόμενο) κ.ά. Στην επομένη που παρατηρήθηκε στην περιοχή της Οπάγιας, σε άλλη της ίδιας περιοχής που χαρακτηρίζεται από την επικράτηση του είδους *Trapa natans* (τριβολοκρατέλα) και τέλος στην πέμπτη φυτοκοινωνία που παρατηρήθηκε στην περιοχή της λίμνης Βιρό, που κυριαρχούν τα είδη *Trapa natans* (τριβολοκρατέλα), *Ranunculus aquaticus* (νεραγκούλα) κ.ά.

Στις ελόβιες παρατηρήθηκαν τρεις φυτοκοινωνίες. Η πρώτη η οποία κυριαρχεί στον υδροβιότοπον της Μικρής Πρέσπας, χαρακτηρίζεται από την επικράτηση των ειδών *Phragmites australis* (νεροκάλαμο) και *Typha angustifolia* (ψαθί). Η δεύτερη στη λίμνη Βιρό με επικρατούντα τα είδη *Rorippa amphibian* (R. η αμφίβιος), *Oenanthe aquatica* (Οινάνθη η υδροχαρής) και η τρίτη που χαρακτηρίζεται από την επικράτηση των ειδών *Apium nodiflorum* (νεροσέλινο), *Veronica anagallis-aquatica* (V. η αναγαλλίδα) και *Mentha aquatica* (M. η υδροχαρής).

Στις χερσαίες παρατηρήθηκαν τέσσερις φυτοκοινωνίες. Η πρώτη που αναπτύσσεται στις όχθες και στα παρόχθια ύδατα της Μικρής Πρέσπας, όπου δεσπόζει το θαμνώδες είδος *Salix cinerea* (ιτιά η τεφρά). Η δεύτερη που είναι **μοναδική στον ελληνικό χώρο** (ass. *Juniperetum foetidissimae*) εξαπλούται από την παραλίμνια ζώνη μέχρις ικανού υψομέτρου αμιγής ή μικτή και στην οποία πλην του είδους *Juniperus foetidissima* (μηλόκεδρο) μετέχει και το είδος *Quercus trojana* (βελανιδιά η μακεδονική). Η τρίτη, που σχηματίζει χαρακτηριστική φυσιογνωμία το χαμηλού ύψους αειθαλές είδος *Buxus sempervirens* (πυξάρι) με το θαμνώδες *Juniperus oxycedrus* (κέδρος) και η τέταρτη δασική φυτοκοινωνία, η οποία αναπτύσσεται στην περιοχή Αγ. Γεωργίου Ψαράδων και αποτελείται από τα κωνοφόρα είδη *Juniperus excelsa* (κέθρο) και *J. foetidissima* (μηλόκεδρο).

Εκτός από τις ανωτέρω φυτοκοινωνίες που αναγνωρίστηκαν, υφίστανται και έτερες ικανού αριθμού, όπως οι φυτοκοινωνίες των διαφόρων ειδών βελανιδιάς, οξιάς, ελάτης, των λιβαδιών, της νιτροφίλου βλαστήσεως, των ζιζανίων των καλλιεργειών και των κρασπέδων των οδών και των ατραπών.

Συμπεράσματα

Από τις φυτοκοινωνίες τις οποίες αναγνωρίσαμε στον Εθνικό Δρυμό Πρεσπών (υδρόβιες, ελόβιες και χερσαίες), καθώς και από τις υπόλοιπες φυτοκοινωνίες, που περιγράφονται από άλλους ερευνητές, προκύπτει, ότι ο Δρυμός των Πρεσπών διακρίνεται για την ποικιλομορφία της βλαστήσεώς του. Η βλάστηση αυτή του Δρυμού, σε συνδυασμό με την υδρόβια πανίδα του, κατατάσσουν αυτόν σε περιοχή μεγάλης βιολογικής σπουδαιότητας με επιστημονικό και ψυχαγωγικό ενδιαφέρον.

Επιβάλλεται όμως να εφαρμοστούν αυστηρώς άπαντα τα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντός του, τόσο από τους κατοίκους της περιοχής, όσο και από την δραστηριότητα των επισκεπτών που κατ' έτος αυξάνουν, καθώς και από τις μελλοντικές οικονομικές δραστηριότητες, οι οποίες ήθελαν αναπτυχθεί στην περιοχή.

Φωτογραφίες από τις Πρέσπες

“ Isabel mon amour ”

Από την Αγνή Ζησιδου

Θυμάμαι που σε χάιδευα. Με τρυφεράδα.

Ήσουν παραμελημένο, απωθημένο, ολότελα παρατημένο. Κολυμπούσα δίπλα σου και δεν με τρόμαζε ο όγκος σου ούτε το ατέλειωτο το μαύρο σου. Με συγκινούσε που κανένας δε σε ήθελε κι ο ένας σ' έσπρωχνε στον άλλο και σ' έδιωχνε μακριά του.

Σ' έπαιρνα περιμετρικά, κολλημένη πάνω σου, σήκωνα τα μάτια μου να μετρήσω το μπόι σου, άκουα μια παλιά σου λαμαρίνα να τρίζει απ' τις σουβλιές των αέρηδων κι ύστερα πάλι σιωπή. Απόλυτη σιωπή. Μετρούσα τους κάβους σου.

Με δεκαεννιά σιδερόσκοινα σε είχαν δεμένη, λες και θα τους το 'σκαγες. Να πας πού; Με ποιες δυνάμεις και με την κατάθλιψη να σ' έχει καταρρακώσει; Κολλούσα τα μάτια μου στις τρύπες σου, κάτω χαμηλά, προσπαθώντας να κοιτάξω μέσα. Εκεί απ' όπου έμπαινε μέσα το θαλασσινό νερό, απαλά και ξανάβγαινε τρομαγμένο. Του μύριζες, γυναίκα ίσως;

Σε φωτογράφιζα ατελείωτα, ξανά και ξανά.

Έτσι, σ' ένιωθα πιο πολύ δικό μου, μια που δεν σε ήθελαν οι άλλοι. Κανένας τους. Μουρμούριζαν, έλεγαν, έφτυναν, χωρίς εσύ καθόλου να τους φταις. Έτσι είμαστε εμείς κορίτσι μου! Με τους άλλους πάντα τα βάζουμε, με μας, δε μας αρέσει.

Κι ύστερα, ήθελα να σ' αποθανατίσω για τούτη ακριβώς την ώρα. Την ώρα που θα σ' έχανα, τη μέρα που θα μου 'φευγες. Σήμερα! Τώρα που μου τηλεφώνησαν πως λύνουν τα σκοινιά σου.

Τώρα είναι που δε θέλω να σε δω. Τώρα είναι που στο λιμάνι δεν θέλω εγώ να κατεβώ, γιατί «ο ζωντανός ο χωρισμός», το λέει και η Αρλέτα, «παρηγοριά δεν έχει».

Στο καλό «Isabel mon amour!» που τραγουδούσε, λες κι ήξερε, κάποτε ο Aznavour. Καλή σου τύχη πλάσμα λαβωμένο! ΣΤΟ ΚΑΛΟ! Και να θυμάσαι! Είμαι εδώ, με λέν' Αγνή δε στο 'πα, μένω στη Σύρο, στου Ομήρου την οδό και, Isabel μου, Σ ΑΓΑΠΩ !!

Η πρώτη αγάπη

Της Μαίρης Καραμήτσου

Συχνά φέρνω στο μυαλό μου τα χρόνια της εφηβείας μου τ' αγαπημένα. Συχνά τ' όνειρο παίζει μαζί μου σαδιστικά, όταν με πάει τάχατες πίσω στα χρόνια εκείνα τ' αμέριμνα, τα ονειρικά.

Η πρώτη μου αγάπη ήταν ψηλή, ξανθιά, λιγερόκορμη με μάτια γαλάζια. Μα πάρα πολύ ωραία γαλάζια μάτια... Την είχαμε ερωτευτεί όλοι μαζί, δηλαδή δύο καθηγητές και κάπου τριακόσιοι μαθητές του Ε' Γυμνασίου Αρρένων της Θεσσαλονίκης, γιατί 'ταν η νεαρή καθηγήτριά μας των γαλλικών. Το όνομά της λίγοι το θυμούνται αλλά εκείνα τα "Bon jour" και "ca va bien", ακόμη ηχούν σα γλυκιά μουσική στα αυτιά των περισσότερων.

Όταν η μαμζέλ καθόταν σταυροπόδι πάνω στην έδρα της, πενήντα ζευγάρια μάτια έπεφταν, κάτω από το τραπέζι, πάνω στην τορνευτή της γάμπα καθώς ακουμπούσε πάνω στην άλλη με χάρη. Όταν κουραζόταν σ' αυτή τη στάση, άλλαζε το πάνω πόδι με το κάτω και, κάθε αλλαγή – στα πόδια-, ήταν γεγονός που δεν περνούσε απαρατήρητο από κανένα. Τότε, όλων μαζί τα βλέμματα κινούνταν σε γραμμές παράλληλες με την κυκλική διαδρομή μιας γάμπας. Τώρα που το σκέφτομαι, βρίσκω πως, εκτός από τα γαλάζια μάτια, δεν είχε τίποτε το ιδιαίτερο εκείνη η γυναίκα, ήταν όμως νεαρή, δηλαδή όχι πολύ μακριά από τη δική μας ηλικία κι ήταν «γυναίκα», το άπιαστο χλωμό πρόσωπο των αισθημάτων μας και των ονείρων.

Διέρρευσε πως δύο καθηγητές ερωτοτροπούσαν μαζί της στο γραφείο αλλά εκείνη δεν ανταποκρινόταν. Οι μαθητές ερωτοτροπούσαμε στην τάξη με κάνα υπονοούμενο, κάνα γέλιο πνιχτό ή, πιο συχνά, μένοντας με ανοιχτό το στόμα. Ήταν όμως αυστηρή η μαμζέλ, γιατί, όταν κάποιος μαθητής την κοίταζε σαν αποβλακωμένος χάνος ή πετούσε κάποιο ανόητο αστείο, όταν εκείνη του μιλούσε για το μάθημα, ανταποκρινόταν βίαια και παραδειγματικά, πηγαίνοντάς τον στο διευθυντή.

Και τι μ' αυτό; Στη γιορτή της μάζευε ευχές, λουλούδια και δεκάδες ανώνυμα γράμματα ερωτικά από τσουρουφλισμένες εφηβικές καρδιές.

Ο Ροΐδης και η Βουλή των Ελλήνων

Της Μαίρης Καραμήτσου

Επειδή πολλά ειπώθηκαν τον τελευταίο καιρό για τους βουλευτές, ασχολούμενη με το έργο του Εμμ. Ροΐδη, του συγγραφέα της «Πάπισσας Ιωάννας», (για μια καλή μόρφωση ο πατέρας του τον είχε στείλει από τη Γένοβα στο φημισμένο Λύκειο του Ευαγγελίδη στη Σύρο), ανακάλυψα αυτά τα καταπληκτικά που έγραψε πριν από 140 χρόνια στη χιουμοριστική εφημερίδα του «Ασμοδαίος».

Στην εφημερίδα αυτή ικανοποίησε τις τρεις ορμές του, πολιτική, λογοτεχνική, χιουμοριστική. Εκεί έβρισκε τον τρόπο να καυτηριάσει τα έργα της αγέλης, δηλαδή των βουλευτών. Η εφημερίδα κράτησε μόνο 18 μήνες. Στο πρώτο φύλλο της (5/1/1875) δηλώνει: «Το γέλιο είναι κάλλιστον και υγιεινόν, ιδίως χωνευτικόν και το σπουδαιότερον διακριτικόν μεταξύ ανθρώπων και ζώων». Έλεγε τις σκληρότερες αλήθειες για τα κόμματα, ιδιαίτερα για τη ρουσφετολογία. Μερικά δείγματα:

Ορισμός κόμματος. «Ομάς ανθρώπων, ειδότην να αναγινώσκωσι και να ανορθογραφώσιν, εχόντων χείρας και πόδας υγιείς αλλά μισούντων πάσαν εργασίαν, οίτινες ενούμενοι υπό έναν οιονδήποτε αρχηγόν, ζητούσιν να αναβιβάσωσιν αυτόν δια παντός μέσου εις την έδραν του πρωθυπουργού, ίνα παράσχοι αυτοίς τα μέσα να ζώσιν χωρίς να σκάπτωσιν...»

«Πλάσασα τόσον αγαθόν τον Κον Κουμουνδούρον η Θεία Πρόνοια, εφρόντισε να παρασκευάση και φορολογουμένους Έλληνας να αναλάβωσι τα έξοδα της αγαθότητός του...» (διόριζε αφειδώς).

«Η ανοχή της αισχρότητος είναι το κυριότερον γνώρισμα του Έλληνος».

«Αν η Φύσις έδωκεν εις τον κ. Παγκράτην ένα μόνο στόμα ίνα τρώγη, παρέσχεν αυτό δύο χείρας ίνα δωροδοκείται...»

«Εκ των χειλέων του Αξ/μου κ. Υπουργού των Οικονομικών εξέφυγεν κατά την τελευταίαν αυτού αγόρευσιν ότι η κυβέρνησις πρέπει να φροντίζει **και** περί των συμφερόντων του Έθνους...»

«Η τιμωρία των παρανομησάντων υπουργών ετέθη υπό της αντιπολιτεύσεως ως **όρος**. (ύστερα φοβάται καμιά παραγραφή και λέει) Εύχομαι να μη γεννήσει **μυν**».

Πού είσαι Ροΐδη μου, 140 χρόνια μετά, να δεις ότι δεν άλλαξε τίποτε.

Η ΦΥΓΗ

Του Στέλιου Παπουτσά

ΑΕΝΑΗ ΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

Ανέκαθεν πίστευα, ότι εκείνο που συγκινεί τον ενεργό άνθρωπο, αλλά και τον αργό με τον δικό του τρόπο, είναι η φυγή του στο άγνωστο. Εκεί που θα συναντήσει καινούριες φόρμες και εικόνες. Που θα ξεφύγει από τον κοινό τόπο. Ομολογεί, νιώθει ότι ασφυκτιά, ζητά χωρίς να ξέρει τι. Δεν αναζητά τη συγκεκριμένη, αλλά την άγνωστη μορφή.

Και την πλάθει με τη φαντασία του, την ωραιοποιεί και της χαρίζει τα όνειρά του. Και αυτοσχεδιάζει και ελπίζει και οδηγείται στην αναζήτηση. Και βρίσκει τρόπους να πλησιάσει, να φτάσει, να αγγίξει το όνειρο. Και μετά να γίνει ερευνητής και πραματευτής και γυρολόγος. Να πάρει και να δώσει. Να γευθεί και να χαρίσει.

Και αν συναντήσει εμπόδια; Έχει τη δύναμη να τα δαμάσει. Κι' αν το εμπόδιο είναι η θάλασσα; Κι αυτή θα την δαμάσει. Και θα πλεύσει και στις μικρές και στις μεγάλες θάλασσες. Και στους μεγάλους ωκεανούς. Και θα βαδίζει στις μεγάλες στεριές. Θα γίνει φίλος τους στις καλές στιγμές. Θα γίνει κι' αυτός θηρίο στις κακές στιγμές. Όταν αυτές θεριεύουν. Και σ' αυτήν την πάλη κανείς δεν βγαίνει νικητής. Ένας αέναος αγώνας είναι. Ένας συμβιβασμός στα δύσκολα. Μια φιλική σύμπλευση. Μια πραγματικότητα συνεχής.

Είναι μια από τις μορφές στη συνεχή αναζήτηση του ανθρώπου προς το άγνωστο. Από το παλιό στο νέο. Και πέραν αυτού στο πιο νέο. Από το παρελθόν, που συναρπάζει με το ιστορικό του βάθος, στο συναρπαστικότερο άγνωστο μέλλον. Εκεί που ονειρεύεται. Γιατί όλοι ονειρεύονται να επικοινωνήσουν με τον άλλο χώρο που δε γνωρίζουν.

Και επινόησαν μέσα. Τον τροχό, τα πλοία με τις μετέπειτα τεχνικές επιτεύξεις, μέχρι και την κατάκτηση του ουρανού και τις ιντερνετικές επικοινωνίες. Και ο στοχασμός συνεχίζεται.

Σ' αυτήν την ανθρώπινη αναζήτηση, οι Έλληνες, με τα αρχαία ελληνικά τους πλοία, ήταν οι πρωτοπόροι. Οι πρώτοι διδάξαντες τη ναυτιλιακή τέχνη. Οι Αργοναύτες αναζητώντας θαλάσσια οδό, αναζητώντας την Κολχίδα κι ένα Χρυσόμαλλο Δέρας. Και στην Ομηρική Οδύσσεια του ανθρώπου, αναζητώντας την Ιθάκη. Σ' αυτήν την αρχική πάλη με τη θάλασσα, την πλήρη περιπετειών και ταλαιπωριών, αλλά και ηρωισμών σε άγνωστο περιβάλλοντα χώρο, πάλι τον Έλληνα συναντάς.

Μια συνεχής φυγή με πρωτοπόρους, άλλοτε τον Ιάσονα και τον Τίφυν, άλλοτε τον Πυθέα που έφθασε στις «Κασσιτερίδες Νήσους» (Σημερινή Αγγλία) είναι δείγματα δυναμικής ανησυχίας του ανθρώπου, για την απόκτηση νέων πηγών γνώσεων και θησαυρισμού.

Και ακολούθησαν οι αποικιακές δραστηριότητες των Ελλήνων της αρχαιότητας, στην Ιωνία, στη Σικελία, στην Αφρική (Κυρήνη). Αλλά και η κύρια εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου συνιστά μια από τις μεγάλες φυγές ανήσυχων οραματιστών. Και τις μεγάλες ανακαλύψεις των νεότερων χρόνων, πρωτοπόροι σαν τον Χριστόφορο Κολόμβο, Αμέρικο Βεσπούτσι, Μαγγελάνο, Μάρκο Πόλο, Ντιάζ, Κουκ, Βάσκο ντε Μπαλμπόα, πραγματοποίησαν.

Αυτή η ανθρώπινη τάση προς φυγή για την αναζήτηση του αγνώστου, συνεπακόλουθο είχε τη διακίνηση προσώπων και πραγμάτων και την οργάνωση του μεγάλου εμπορίου, αρχικά με τις χερσαίες μετακινήσεις από την Ασία προς την Ευρώπη, όπως τα μεγάλα Καραβάνια και η χάραξη του ιστορικού Δρόμου του Μεταξιού, και, αργότερα, με την κατάκτηση των θαλασσίων οδών.

Κι ακόμη, τη μετανάστευση λαών και φυλών –φυγή προς αναζήτηση της γης της Επαγγελίας-, ακολούθησε με συνέπεια η δημιουργία Κρατών και η αλλαγή της ανθρώπινης γεωγραφίας του Κόσμου. Σύσταση Κρατών (Αμερική, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία κλπ), ενσωμάτωση πολιτισμών, επιμειξίες φυλών (Μεξικό, Βραζιλία, Αργεντινή κλπ).

Και η ανθρώπινη φυγή συνεχίζεται. Ο στοχασμός είναι βαθύς στην ανθρώπινη φύση.

«Και βάδισα εκεί στο χώρο των ζωντανεμένων μύθων, που στόλιζαν την ψυχική μου διάσταση εκείνης της στιγμής. Εκεί στο ακρωτήριο, αντικριστά με εκείνη την φουρτούνα. Να την καλμάρω ήθελα. Να φύγουνε τα πλεούμενα. Να πάρουνε και εμένα.»

*Και το λευκό Καράβι, με ανεπτυγμένα τα ιστία του και
«φόρτσα» την ατμομηχανή του, βοηθούμενο από τον ούριο
άνεμο, ταξιδεύει πάνω στην επίσαλο θάλασσα, εύδρομο και
ευθαλάσσιο προς τον επιθυμητό προορισμό του. Σιωπηλό και υπερήφανο.*

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

Επιμέλεια κ. Ανδρέα Γ. Πασσά

τσέρκι, το	=	υπαίθριο παιχνίδι με στεφάνη βαρελιού
τσιβδός, ο	=	τσεβδός δυσλεκτικός
τσιβίκι, το	=	τσιμπούρι, ενοχλητικό έντομο
τσιγγαναριό, το	=	ακαταστασία, βρωμιά
τσικνίθρα, η	=	τσουκνίδα, ατσικνίθρα
τσικνώνω	=	τσικνίζω
τσικουλάτα, η	=	σοκολάτα
τσίμπα, η	=	αποτσίγαρο
τσίμπα, η	=	σαλατικό (μπρόκολο, κουνουπίδι κ.λ.π)
τσιμπητό, το	=	υπαίθριο παιχνίδι με βώλους
τσιμπλοφάναρο, το	=	φανός ασθενούς φωτισμού
τσιρίδα, η	=	στριγγλιά
τσιριτζάντζουλες, οι	=	ελιγμοί, επιφυλάξεις, παλινωδίες, κόλπα
τσιτάκι, το	=	υποκορ. του τσίτι, βαμβακερού υφάσματος
τσιτάτο, το	=	ενδιαφέρον, δραστηριότητα
τσολάκι, το	=	μικρό χαλάκι, μικρός τάπητας
τσουκαλομπάρδακα, τα	=	κουζινικά σκεύη
τσουκνίθρα, η	=	τσουκνίδα, ατσικνίθρα
τσουλί, το	=	τσούλα, κορίτσι ελευθ. ηθών
τσουνάω	=	παρακινώ υποζύγιο προς βάδιση
τσουνεύω	=	παρακινώ υποζύγιο προς βάδιση
τσούνι, το	=	ομαδικό υπαίθριο παιχνίδι
τσούντα, η	=	αρματωμένο καλάμι ψαρέματος
τσουρουτεύω	=	τσιγκουνεύομαι, μειώνω
τσουρούτης, ο	=	τσιγκούνης
τσουρούτικος	=	τσιγκούνικος, στενός, μικροκαμωμένος
τσουτσέκι, το	=	τιποτένιος, αναξιόπιστος, άχρηστος
τσουτσουνεύω	=	ανδρειεύω, ανδρούμαι, δυναμώνω
τσουτσουρδεύω	=	αποκτώ κινητικότητα, ζωηρεύω (στα νήπια)
τσούχτρα, η	=	θαλάσσιο δηκτικό ζώο, μέδουσα, γλωσσού
τυποδεμένος, ο	=	τακτοποιημένος, νοικοκυρεμένος
τυποδεύομαι	=	τακτοποιούμαι
τυποδεύω	=	τακτοποιώ, συγυρίζω
τύφλα, η	=	κακολογία, γλωσσοφαγιά (μτφ. κατάρα)

ΤΟ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1954

ΜΕΡΟΣ Β' (1ο)

ΙΟΥΛΙΟΣ

- Συστάθηκε και λειτουργεί «Κέντρο Ραπτικής και Κεντημάτων Σίγγερ», αντιπρόσωπος του οποίου είναι ο Ελευθέριος Καλουτάς, του γνωστού καταστήματος.
- Ενισχύεται οικονομικά από το Υπουργείο Παιδείας το Δημοτικό Σχολείο Φανερωμένης για την επισκευή του κτηρίου του.
- Αφίχθη εκ νέου στην πόλη μας, στις 11/7, με το επιβατηγό πλοίο «Μοσχάνθη» ο Υπουργός Δημοσίων Έργων Κων/νος Καραμανλής προκειμένου να εξετάσει το θέμα της δεξαμενής και τις προϋποθέσεις ίδρυσης Ναυπηγείου στο νησί μας.
- Μετά από τα πρόσφατα κρούσματα τυφοειδούς πυρετού, καθίσταται υποχρεωτικός ο εμβολιασμός των κατοίκων της Σύρας από την ηλικία των δύο ετών και άνω. Οι εμβολισμοί πραγματοποιούνται από 12/7 στο Υγειονομικό Κέντρο των Ψαρριανών.
- Ο οδηγός ταξί Δημήτρης Γαλαντής βρήκε πρόσφατα μέσα στο αυτοκίνητο του χαρτονόμισμα 50 δολαρίων που είχε παραπέσει από πελάτη κατά την διάρκεια διαδρομής και το επέστρεψε στον κάτοχο του, ναυτικό Νικ. Ρούσσο.
- Μικροί και μεγάλοι περπατούν στους δρόμους τρώγοντας χλωρές ρεβυθιές και πετούν αδιάφορα κάτω τα κοτσάνια.
- Στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ του ποδοσφαιρικού σωματείου της πόλης μας «Ελλάς», που πραγματοποιήθηκαν στη λέσχη της ομάδας, παραπλεύρως της Εμπορικής Τράπεζας, εκλέχτηκαν: Παν. Καμπανάρος Πρόεδρος, Ν. Καϊρης Αντιπρόεδρος, Αντ. Φλυντζάνης Γ.Γ., Π. Γεωργιάδης Ταμίας, Φ. Ραγκούσης Έφορος και οι :Νικ. Ξένος, Μάρκος Θεοδώρου, Σύμβουλοι.
- Οι καταστηματαρχές των καφενείων και των εστιατορίων της παραλίας έχουν καλύψει με τις καρέκλες και τα τραπεζάκια τους σε διπλές και τριπλές σειρές τα πεζοδρόμια και το μαρμαρόστρωτο δρόμο και δεν αφήνουν παρά μία λωρίδα 2-3 μέτρων για τους πεζούς, που διαβαίνουν στοιχηδόν! Ιδιαίτερα δε, από το λουκουμοποιείο Λειβαδάρα ίσαμε το ζαχαροπλαστείο Τσίκνα οι διαβάτες βαδίζουν εφ' ενός ζυγού!
- Διατέθηκε η απαιτούμενη πίστωση για την κατασκευή δρόμου προς τη συνοικία Καμίνια, η οποία θα είναι παράλληλη προς την οδό Αγίου Γεωργίου και θα περνάει πίσω από το νεκροταφείο.
- Ο Νάξιος Νικηφόρος Μαντηλαράς, ανιψιός του μικροβιόλογου της πόλης μας Αντωνίου Σιδέρη, έλαβε το δίπλωμα της Νομικής.
- Πωλείται στη θέση «Ανηφοράκι» το ζαχαροπλαστείο-καφεκοπτείο του Ιάκωβου Κοντιζά με όλο τον εξοπλισμό του.
- Αφίχθη από την Αθήνα επιτροπή εμπειρογνομόνων η οποία μετά από παραμονή λίγων ημερών καθόρισε τη θέση του αγκυροβολίου της πλωτής δεξαμενής.
- Αξιοπρόσεκτη στο χώρο της εικαστικής τέχνης είναι η παρουσία του Συριανού καλλιτέχνη Βάκη Καραγεώργη, ο οποίος έχει φιλοτεχνήσει αρκετά έργα, όπως προπλάσματα, αναπαραστάσεις ναών της πόλης μας, μινιατούρες караβιών και πολλά άλλα έργα, που παρουσιάζει κατά καιρούς σε εκθέσεις του στην Ερμούπολη

- Κρίνεται άκρως αναγκαία η επισκευή της Λέσχης «Ελλάς» διότι πέραν των κινδύνων που εγκυμονεί για τους περαστικούς, επιπλέον στην προμετωπίδα του κτηρίου έχουν αναφανεί επιγραφές του προηγούμενου αιώνα, όπως «Καρατάσος και Κωτσολάκης έμποροι» και άλλες.
- Στις μέρες μας, μέρες βαθιάς βιομηχανικής κρίσης, αντιπαρατίθεται και μια φάση δημιουργίας, όπως η ανοικοδόμηση του Δημοτικού Ξενοδοχείου στην πλατεία Κανάρη, η ανακαίνιση του Ηλεκτρικού Εργοστασίου Βαλμά, η αποπεράτωση του Βαρδάκειου και Πρωΐου Νοσοκομείου, η επαναλειτουργία του μηχανουργείου πρώην Μπαρμπέτα από τον Ρεθύμνη, καθώς και η σύσταση Οίκου Ευγηρίας Ν. Ανδρουλή στον Άγιο Παντελεήμονα.
- «Καθαριστήριο-Σιδερωτήριο Στέφανου Αργυρού (πρώην Λαιμού) στο Ανηφοράκι».

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

- Άρχισαν οι εργασίες αντιπλημμυρικών έργων στο χείμαρρο Γαλησσά.
- Ιδρύθηκε στην Ερμούπολη Τμήμα Βιοτεχνίας.
- Στην εορτή της Σχολής Απόρων Παιδων μίλησαν στα παιδιά, ο διευθυντής της σχολής δάσκαλος Ευστρ. Μεταλλινός και ο Εφορος Πάτροκλος Αλβανός.
- Διατέθηκε η απαιτούμενη πίστωση για την επισκευή της οδού, από Ανηφοράκι μέχρι καφενείου Καλόγερα (ΙΚΑ) .
- Θάνατος στην Αμβέρσα Βελγίου του καπετάνιου του φορτηγού πλοίου «Εμπόριο» Κων/νου Κουτέπα.
- Παραθέτουμε μίαν αποτίμηση των εις είδος παροχών κατά το μήνα Αύγουστο 1954. Ένα γεύμα κοστίζει 4 δρχ. Πλήρης ημερήσια διατροφή 7 δρχ. Ενοίκιο υποφερτής κατοικίας κατά μήνα 225 δρχ. Ημερομίσθια σερβιτόρου 30 δρχ., νεωκόρου ναού 20 δρχ, χώρια τα τυχερά και καθαρίστριας 15 δραχμές.
- Στο εστιατόριο Φετουρή στην Ποσειδωνία γιόρτασαν τα 50 χρόνια του γάμου τους ο εφοπλιστής Ανδρέας Βερνίκος και η σύζυγος του Φωτεινή.
- Φόβος και τρόμος είναι η διέλευση, κατά τις μεταμεσονύκτιες ώρες, του παραλιακού δρόμου, από τη λαχαναγορά μέχρι το Ηλεκτρικό. Εκεί τα κακόφημα καφωδεία, εκεί τα υπαίθρια τηγανιτζήδικα, τα ύποπτα ουζερί, το λούμπεν στοιχείο της νύχτας, οι εναπομείναντες οίκοι ανοχής, οι σκοτεινοί παράδρομοι, εκεί οι κουμπουροφόροι μπράβοι και όλο το αληταρειό του λιμανιού, που ενδιαπτάται στους ψαροπάγκους!
- Όμως, ξεκρίνει κανείς και γραφικές φιγούρες, όπως είναι οι παραδοσιακοί μάγκες και κουτσαβάκηδες με το καβουράκι στο τσερβέλο, το τυλιχτό ζουνάρι, το μπεγλέρι και την κάμα την αμφίστομη « Μάγκας θα πει κιμπάρης», λέει το γνωστό άσμα, αλλά αυτοί εδώ είναι γιαλαντζί νταήδες ως επί πλείστον, που έχουν μάθει να χτυπούν αδύναμους ανθρώπους, γυναίκες και μικρά παιδιά! Μαύρο γελέκι σταυρωτό, πατούμενο σκαρπίνι

μα στο μαλλί της κεφαλής.... ψείρα και μπριγιαντίνη.

Στου Μαπα το ροσόλι του, βαρύ γλυκύ στου Πίσσα

και ναργελέ στου Δίκαιου.... μέχρι να'ρθεί στα ίσα!!

- Το απόγευμα της Παρασκευής 20/8, ημέρας κατά την οποία επιδόθηκε στη Γραμματεία ΟΗΕ η προσφυγή για την απελευθέρωση των αδελφών Κυπρίων και την ένωσή τους με την Ελλάδα, έγινε στην πλατεία Μιαούλη ογκώδης συγκέντρωση του συριανού λαού και μέγα συλλαλητήριο, όπου εκφώνησαν πύρινους λόγους οι αρχιμανδρίτες Δωρόθεος Στέκας και Γρηγόριος Μαραγκός, καθώς και ο καθολικός ιερέας δον Γεώργιος Πρίντζης .
- Μετά το συλλαλητήριο εγκρίθηκε δια βοής ψήφισμα, στο οποίο διατρανωνόταν η αγανάκτηση του συριανού κόσμου για την καταπίεση και τις ταπεινώσεις, που υφίστανται οι Κύπριοι από τους Εγγλέζους κατακτητές.
- Τις νυκτερινές ώρες της Κυριακής 22/8 πέθανε μετά από βρώση δηλητηριασμένης κονσέρβας ο υπηρετών στο ενταύθα στρατόπεδο της ΣΜΥ συμπολίτης Βασίλης Π. Λοϊζος, υιός του γνωστού αρτοποιού της πόλης μας. Κατά τη διάρκεια της κηδείας του που υπήρξε πάνδημη, εκτυλίχθηκαν συγκλονιστικές σκηνές.
- Γάμοι: Ι. Κουμή υπολοχαγού πεζικού και Δεσποινούλας Κατσιμαντή.
- Θेम. Καλαφάτη πλοιάρχου Ε.Ν. και Ειρήνης Μηνά Διακάκη.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

- Στις αρχές του μήνα επισκέφτηκαν την Ερμούπολη ο υπουργός Βιομηχανίας Αρ. Πρωτοπαπαδάκης και ο υποδιοικητής της Εθνικής Τραπεζής και Αθηνών Ι. Παρασκευόπουλος, για επιτόπια μελέτη και αξιολόγηση της συριανής βιομηχανίας και τη λήψη μέτρων. Την πρώτη ημέρα ο υπουργός και ο υποδιοικητής συνοδευόμενοι από τον βουλευτή Σύρου Τιμολέοντα Πάρρη επισκέφτηκαν όλα τα εργοστάσια της πόλης, αρχής γενομένης από το εργοστάσιο Κουλούρη, για το ενδεχόμενο επαναλειτουργίας του.
- Την επομένη ο υπουργός δέχθηκε στη Νομαρχία διάφορες τοπικές επιτροπές, που του εξέθεσαν διεξοδικά τα προβλήματά τους. Κατά το χρόνο της παραμονής των επισήμων στη Σύρο, ο βουλευτής Τιμ. Πάρρης και η σύζυγός του τους παρέθεσαν δείπνο στην έπαυλη τους στα Χρούσσα.
- Διορίστηκε δημοτικός ιατρός, ο νεοαφιχθείς στην Ερμούπολη συμπολίτης μας παθολόγος Σπύρος Μαστρογκιουζέπος, ο οποίος μέχρι πρότινος υπηρετούσε στο νοσοκομείο «Ερυθρός Σταυρός»
- Πέθανε στις 3/9 η μεγάλη Ελληνίδα ηθοποιός Μαρίκα Κοτοπούλη σε ηλικία 66 ετών, η οποία την προηγούμενη χρονιά είχε πρωταγωνιστήσει στο Απόλλων.
- Τη διευθέτηση του χειμάρρου Γαλησσά ανέλαβε κατόπιν δημοπρασίας ο εργολάβος Νικόλαος Αγουρίδης.
- Διατέθηκε το πρώτο μέρος της πίστωσης για τα λιμενικά έργα του νησιού μας, που ανέρχεται στις 200.000 δρχ.
- Στις 11/9 δόθηκε στη Λέσχη «Ελλάς» συναυλία από το Οκτέτο Εγχόρδων Αθηνών υπέρ της «Μερίμνης του Φυματικού».
- Απεβίωσε στην Αθήνα η συμπολίτισσα Στυλιανή Ροδοπούλου, απόγονος του πυρπολητή Δημητρίου Παπανικολή.
- Εκτός της παλαιότητας και επικινδυνότητας του ερειπωμένου θεάτρου «Απόλλων» και η εσωτερική σκάλα του, που πρόσφατα ασβεστώθηκε, εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για τους θεατές.
- Θάνατος στον Πειραιά της Ειρήνης Σαλάχα, συζύγου του γνωστού μηχανουργού του Πειραιά, συμπολίτη μας Γεωργίου Σαλάχα.

Η Μαρίκα Κοτοπούλη κατά την παραμονή της στην Ερμούπολη το Μάρτιο 1953, ανάμεσα σε δεσποινίδες του
Λυκείου Ελληνίδων Σύρου.

Άνω σειρά από αριστερά: Εμму Μενεξή, Τέτα Οικονομίδου, Αγγελική Ρηγοπούλου, Ιωάννα Τουτούζη, Μαρία Γαβαλά και Νινέτα Παλαιολόγου.

Μεσαία σειρά από αριστερά: Ιουλία Βεντούρη, Φωτεινή Παπαναστασοπούλου, Καίτη Μονόπολι, Ρίτα Δράκου, Πωλονή Κουντούρη, Μαρίκα Κοτοπούλη, Θάλεια Αργυράκη, Διτούλα Μακρυδάκη, Δέσποινα Βασιλικού, Ζωή Μαρκουίζου.

Καθιστές από αριστερά: Καίτη Γενναδίου, Λίλα Μενεξή.

Αρχείο – Επεξηγήσεις : Καίτη Μονόπολη.

- Λόγω πληθώρας ύλης, το δεύτερο μέρος από το Καλαντάρι 1954 (Οκτ – Νοε – Δεκ) θα αναρτηθεί στο επόμενο περιοδικό.

Παρουσίαση Βιβλίου

Ο πολυγραφότατος συμπατριώτης μας κ. Στέλιος Παπουτσάς, παρουσίασε στις 4 Αυγούστου το 4^ο Βιβλίο του με τίτλο:-

«Σκιαγραφήσεις : Ρομαντισμός και Πραγματικότητα»

Η παρουσίαση έγινε στην αίθουσα του Λυκείου Ελληνίδων Σύρου, ευγενώς προσφερθείσα.

Προλόγισε η Πρόεδρος του Λυκείου κ. Χριστίνα Λιγοψυχάκη.

Κεντρική ομιλήτρια και παρουσιάστρια του Βιβλίου η ειδική Γραμματέως του Συνδέσμου μας κ. Μαίρη Πασσά.

Τον συγγραφέα τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος κ. Γιάννης Δεκαβάλας και επίτιμος Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Αντώνης Μαρκουλής.

Η συμμετοχή του κόσμου ήταν μεγάλη.

Ορχήστρα Κυκλάδων

Τρία χρόνια διαρκούς παρουσίας γιόρτασε στις 20/08/13 η «Ορχήστρα Κυκλάδων», υπό την Διεύθυνση του δικού μας πλέον μουσικοσυνθέτη Νίκου Κηπουργού, με συναυλία στη πλατεία Μιαούλη στη Σύρο.

Η εν λόγω ορχήστρα έχει παρουσιάσει τη δουλειά της στη Μύκονο, στο Πολιτιστικό Πάρκο Λαυρίου και στο ίδρυμα «Μιχάλης Κακογιάννης» στην Αθήνα, αποσπώντας σε κάθε εμφάνιση επαινετικά σχόλια.

Την Ορχήστρα απαρτίζουν Μουσικοί που κατοικούν στη Σύρο, άνθρωποι που στο πρόσωπο του Νίκου Κηπουργού μπόρεσαν να αναδείξουν το ταλέντο τους. Τα μέλη της ορχήστρας μάγεψαν με τις μελωδίες τους και με τις αισθαντικές φωνές τους το πλήθος του κόσμου.

Μέσα στο 2013 η Ν. Κηπουργός δημιούργησε παιδική χορωδία με παιδιά όλων των ηλικιών, από Σύρο, Πάρο, Σαντορίνη.

Ο Δημιουργός της φιλοδοξεί αυτή η χορωδία να γίνει ένα πρότυπο.

Στις 25 Σεπτεμβρίου 2013, η ορχήστρα θα παρουσιάσει στο Ηρώδειο συναυλία με συμμετοχή της Ελευθερίας Αρβανιτάκη, του Νίκου Πορτοκάλογλου και του Βασιλικού.

Η συναυλία θα έχει Φιλανθρωπικό σκοπό και τα χρήματα θα διατεθούν στο «Χαμόγελο του Παιδιού»

Νίκος Κηπουργός

Συνεστίαση Συνδέσμου στην Σύρο

του Γιάννη Ρουσσούνελου

Για μια ακόμη χρονιά ο Σύνδεσμος Συριανών της Αθήνας πραγματοποίησε την καθιερωμένη ετήσια συνάντηση των μελών του (και όχι μόνο) στη Σύρο, τον μήνα Αύγουστο με μια μουσική βραδιά στην πισίνα του ξενοδοχείου Dolphin Bay στον Γαλησσά, διατηρώντας έτσι ζωντανή τη γέφυρα που συνδέει τους απόδημους με τη γενέτειρά τους τη Σύρο.

Παρά το γεγονός ότι η συμμετοχή ήταν σαφώς μικρότερη της αναμενόμενης η ατμόσφαιρα ήταν ιδιαίτερα ζεστή και την «ζέστανε» ακόμη περισσότερο η «ζωντανή» μουσική, με την ορχήστρα του Πέτρου Παλαιολόγου, αλλά και η κλήρωση δώρων, τα έσοδα της οποίας-όπως τόνισε ο πρόεδρος του Συνδέσμου Δημήτρης Βαφίας – διατίθενται σε αναξιοπαθούσες οικογένειες της Σύρου τις ημέρες του Πάσχα, συνεχίζοντας έτσι ο Σύνδεσμος και το φιλανθρωπικό του έργο.

Πάντως ο κ. Βαφίας δεν απέφυγε της αιχμές στους απόντες, μέλη και φίλους, εκείνους που δεν τίμησαν τη βραδιά με την παρουσία τους. «Λυπούμεθα για όσους δεν μας τιμούν με την παρουσία τους. Η επιλογή είναι δική τους, αλλά θέλω να ξέρουν ότι εμείς είμαστε εδώ. Δεν τους καταλογίζουμε ευθύνες, αλλά το παράπονο υπάρχει, όταν οι απουσίες είναι αδικαιολόγητες» είπε.

Στη συνέχεια εξέφρασε για μια ακόμη φορά τη λύπη του για τα μέλη του Συλλόγου που δεν υπάρχουν σήμερα στη ζωή «...και η παρουσία τους, όλα αυτά τα χρόνια, ήταν αισθητή και η αγάπη τους για τον Σύνδεσμο εκδηλωνόταν με κάθε παρουσία τους...»

Ευχαρίστησε όλες και όλους που συνέβαλαν ώστε να έχει επιτυχή κατάληξη η συγκέντρωση αυτή, όπως ευχαρίστησε και όλους τους δωροθέτες για την ευγενική τους προσφορά τους οποίους μάλιστα στη συνέχεια ανέφερε ονομαστικά.

Τέλος έκανε αναφορά στους αδελφούς Νικόλα και Μηνά Ρεθύμνη, των οποίων η μνήμη είναι αιώνια, καθώς με το ίδρυμα Κασίων, το οποίο οι ίδιοι είχαν δημιουργήσει, εξακολουθούν να βοηθούν Συριανούς και Κασίους σε ώρες ανάγκης, ανακουφίζοντας τους οικονομικά. «Το έργο που προσφέρουν είναι τεράστιο και η ανακούφιση που αισθάνονται οι πάσχοντες ασθενείς και οι συγγενείς τους αποτελεί ένα ύψιστο φιλανθρωπικό έργο αγάπης και ανθρωπιάς», όπως είπε χαρακτηριστικά.

Έτσι μια γλυκιά Αυγουστιάτικη βραδιά κύλησε εν μέσω καλής παρέας, φαγητού και κρασιού, όμορφης μουσικής και τραγουδιού, με τους Απόδημους να γεύονται την ιδιαίτερη πατρίδα τους κάτω από διαφορετικές συνθήκες, που τους έφεραν ακόμα πιο κοντά.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Επιμέλεια κ. Ελένη Χατζίρη

Θερμά συγχαρητήρια, στον εκλεκτό συμπατριώτη και μέλος μας, χειρουργό ογκολόγο του Νοσοκομείου Μεταξά κ. Ιάκωβο Νομικό, ο οποίος έλαβε μέρος στον πιο γρήγορο Μαραθώνιο της Ευρώπης στο Εδιμβούργο της Σκωτίας, και τερμάτισε 6^{ος} στην κατηγορία άνω των 60. Η διοργάνωση ήταν άρτια. Έλαβαν μέρος 20.000 δρομείς από 80 Χώρες.

Με αφορμή τη συμπλήρωση 90 χρόνων από το θάνατο του μεγάλου αρχιτέκτονα Ερνέστου Τσίλερ, δόθηκαν δύο παραστάσεις στο ιστορικό θέατρο Πάτρας, το οποίο κτίστηκε το 1872 και σήμερα κινδυνεύει να κλείσει. Το ρόλο του Ερνέστου στο έργο με τίτλο «Ερνέστος Τσίλερ ο Αρχιτέκτων», απέδωσε ο Συριανός ερασιτέχνης ηθοποιός της Ομάδας «ΣΟΥΡΗΣ», Ιωάννης Δεσύμπρης, πλαισιούμενος από 40 εθελοντές καλλιτέχνες. Η ίδια παράσταση θα επαναλειφθεί στο Θέατρο ΑΠΟΛΛΩΝ στη Σύρο στις 2 και 3 Σεπτεμβρίου.

Στις 3/7 διοργανώθηκε αγώνας μπάσκετ μεταξύ των Ομάδων Ολυμπιακού και μικτής Σύρου στο Αθλητικό Κέντρο Δημήτριος Βικέλας. Στον αγώνα έλαβαν μέρος 6 πρωταθλητές Ευρώπης μεταξύ αυτών και ο Συριανός μπασκετμπολίστας Γεώργιος Πρίντζης. Οι εισπράξεις κατατέθηκαν στο ίδρυμα νεφροπαθών Σύρου και στο Γηροκομείο «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ».

Με ευλάβεια και μεγάλη συμμετοχή πιστών στις 4-7 το απόγευμα εορτάσθηκε η Αγία Δωρεά. Μια πανηγυρική θεία λειτουργία στο Ιερό Ναό Ευαγγελίστριας Ερμούπολης. Είναι η μεγαλύτερη εορτή της Καθολικής Εκκλησίας, καθώς τιμάται η μετουσίωση του άρτου και οίνου σε σώμα και αίμα του Κυρίου. Ακολούθησε περιφορά της εικόνας στους κεντρικούς δρόμους της πόλης.

Η Ιερά Μητρόπολη Σύρου ίδρυσε στην Ερμούπολη Εκκλησιαστικό Κειμηλιοφυλάκιο πάνω από τη Βιβλιοθήκη, όπου εκθέτει ιερές εικόνες του 17ου και 18ου αιώνα που ανήκουν σε Ιερούς Ναούς της Μητρόπολης, ιερατικά και αρχιερατικά άμφια, ιερά σκεύη, αρχιερατικά εγκόλπια και ράβδους αρχιερατικούς. Το Μουσείο θα λειτουργεί από Ιούλιο έως 30 Αυγούστου.

Το ποδήλατο, τα τελευταία χρόνια, έχει μπει για τα καλά στη ζωή των ενηλίκων. Πρέπει να χρησιμοποιούμε το ποδήλατο, καθώς με την χρήση του ασκείται το σώμα μας και δίνει στον άνθρωπο υγεία.

Την ημέρα περιβάλλοντος τίμησαν δυναμικά και ελπιδοφόρα μικροί και μεγάλοι ποδηλάτες δίνοντας το παράδειγμα για τρίτη συνεχή χρονιά. Αφετηρία ήταν το γήπεδο ΒΙΚΕΛΑ και τερματισμός το Νησάκι.

Επισκεφθηκε το Δήμαρχο Σύρου - Ερμούπολης κ. Δεκαβάλα, η Φοίβη Αγγελοπούλου, χήρα Θεόδωρου Αγγελόπουλου και η κόρη της Κατερίνα. Βρέθηκαν στην Σύρο προκειμένου να παρακολουθήσουν στο Θέατρο Απόλλων

την θεατρική παράσταση «Ταξίδι στην αιωνιότητα» από την ομώνυμη ταινία του Θεόδωρου Αγγελόπουλου.

Το έργο απέδωσε το μπαλέτο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής σε μουσική Ελένης Καραϊνδρου και σκηνικά της κόρης του Κατερίνας.

Στις 26/06/13 δόθηκε ρεσιτάλ πιάνου με συνοδεία φλάουτου στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στην αίθουσα Δημ. Μητρόπουλος, με το έργο «Μουσικές Ιστορίες» από τον Αμαζόνιο, Σιέρα Λέονε, και Ιαπωνία, από τον γιό του συμπατριώτη μας Νίκου Καρανικολού Πάνο Καράν και τον Ζαχαρία Ταρπάγκο. Το παίξιμό του δείχνει ευαισθησία προς τη μουσική και κυριαρχία πάνω στο έργο.

Κόρη του Καλογερά Νικόλαου ασκεί το επάγγελμα της Ψυχιάτρου γιατρού στην Αθήνα τηλ.: 6942206025.

Στις 19/7/13 πραγματοποιήθηκε το ράλι Αιγαίου που φέτος ήταν επετειακό, έκλεισε 50 χρόνια παρουσία στο Αιγαίο. Πρώτος σταθμός των συμμετεχόντων ήταν στο χωρίο Φοίνικας Σύρου.

Ο Πειραιάς μαζί με τη Σαλαμίνα την Ξάνθη και τη Σύρα, φαίνεται να είναι υποψήφιες πόλεις για το χρίσμα της υποψηφιότητας στο θεσμό πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης 2021.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σας υπενθυμίζουμε τον Αριθμό Λογαριασμού μας
στην Εμπορική Τράπεζα **8 4 3 8 8 3 7 8**
για όσους επιθυμούν να καταθέσουν μια δωρεά
ή να πληρώσουν την συνδρομή τους

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

Το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα «Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΑΣΙΩΝ» ενοικιάζει τα ακόλουθα επτά (7) διαμερίσματα και χώρο στάθμευσης στην πολυκατοικία που βρίσκεται στην Ερμούπολη Σύρου στην οδό Ποσειδώνος 2 περιοχή Βαπόρια.

Διαμέρισμα	Εμβαδόν	Τιμή Εκίνησης
α) Ισόγειος χώρος στάθμευσης	55,70 τ.μ.	200,00€
β) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
γ) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
δ) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ε) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
στ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ζ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	580,00€
η) Γ' ορόφου	173,51τ.μ.	900,00€

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιδρύματος στην Σύρο κ. Νικήτα Γρυπάρη τη. 22810-81695 καθώς επίσης και με τα Γραφεία του Ιδρύματος στην Αθήνα στα τηλ. 210-3242952 & 210-3244246-280

ΠΩΛΗΣΗ

Η παλαιά Στέγη του Συνδέσμου μας, Καποδιστρίου 42, Βος Όροφος κοντά στην Ομόνοια, συνολικού εμβαδού 105 τ.μ με δυνατότητες χωρισμού σε 2 ή και 3 ανεξάρτητους χώρους με χωριστές εισόδους. Κατάλληλο και για επαγγελματική στέγη. Πληροφορίες στο τηλ. 6934 302841

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ευχαρίστως το Περιοδικό του Συνδέσμου φιλοξενεί συνεργασίες μελών και φίλων, κυρίως που αφορούν τη Σύρο και το Σύνδεσμο Συριανών, που θα αποστέλλονται από εσάς. Παρακαλούμε, εάν είναι δυνατόν, τα κείμενα σας να στέλνονται σε Ηλεκτρονική μορφή και να συνοδεύονται από φωτογραφικό υλικό, εφόσον υπάρχει, στη διεύθυνση του Συνδέσμου nisosyros@gmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Για όσους από τα Μέλη ή και Φίλους μας δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο και δεν έχουν τη δυνατότητα να διαβάζουν το Περιοδικό μας, φροντίσαμε και επιτύχαμε μια πολύ λογική τιμή ώστε να μπορούν να το παραγγέλλουν και να το παίρνουν, εφόσον επιθυμούν, στη διεύθυνση τους ταχυδρομικώς.

Η συνολική τιμή κάθε τεύχους θα είναι 5,00 Ευρώ συμπεριλαμβανομένων και των ταχυδρομικών εξόδων, με την προϋπόθεση ότι θα παραγγείλλουν και τα τέσσερα τεύχη για το έτος 2013, με την ακόλουθη διαδικασία:-

Θα καταθέσουν στον λογαριασμό του Συνδέσμου στην Εμπορική Τράπεζα με αριθμό **84 38 83 78** προκαταβολικά, το συνολικό πόσον των 20,00 Ευρώ (για τα τέσσερα τεύχη) αναφέροντας το Όνομα των και ότι η κατάθεση πρόκειται για το Περιοδικό.

Σημειώσετε ότι με αυτή τη διαδικασία επιτύχαμε την τιμή που αναφέραμε.

Θεωρούμε ότι αυτός ο τρόπος είναι ο πλέον καλύτερος για την εξυπηρέτηση των μελών και φίλων μας και κυρίως αυτών που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο μεν, αλλά και θεωρούν προτιμότερο να το διαβάζουν στην έντυπη μορφή

Σ Υ Ρ Α – του Τάκη Κυριτσόπουλου

Σύρα της φραγκοκκλησιάς
του ρηχού του πηγαδιού
Σύρα της ξερολιθιάς
Σύρα του άγριου θυμαριού.

Αχ, πατρίδα μου πικρή
στου βοριά το χαλασμό,
αχ, πατρίδα μου μικρή
σταυρουδάκι στο λαιμό,
που όταν η αυγή κυλά
στου Αιγαίου τα νερά,
ο ένας σου ήλιος μου γελά
κι ο άλλος κλαίει γοερά.

Κι ως μαζεύει η διαδρομή,
ξαναγίνεται χρησμός
πίσω από το γιασεμί
του ανέμου ο λυγμός.

Σύρα των λιτών βουνών,
του πελάγου, της σιωπής,
Σύρα των εσπερινών,
σταυροδρόμι της ζωής.

Αχ, πατρίδα που γελάς
με την πρώτη του Μαγιού,
αχ, πατρίδα που πονάς
στη φυγή κάθε παιδιού.

Κι ως γυρίζουν τα πουλιά
και ανθούνε οι εποχές,
ξαναγίνονται καλά
της ψυχής σου οι αμυχές.

ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Του Τάκη Κυριτσόπουλου

Όταν με τα πεζόβολα με ψάρευαν οι θύτες
Κι έψαχνα εν' απάνεμο λιμάνι να δεθώ,
ποτέ δεν ήρθες να με δεις στις νύχτες και στις ήττες,
σπουργίτι ήσουν και κούρνιαζες στην πέτρας το βυθό.

Δε φταίει βροχούλας ξέσπασμα, δε φταίει αυγής αγιάζι,
που τρέμει μες' στο σύθαμπο το χείλι το κλειστό.
Μον' φταίει αυτό που με νικά, κείνο που με τρομάζει,
Απάνω που σκαρφάλωσα, μην ξαμαγκρεμιστώ.

Τρέξε κυρά Βασιλική, πότισε τη μπιγκόνια,
δώσε στα γειτονόπουλα το χάδι το ζεστό,
Κι αν είναι νάρθουν δίσεχτα, βλογιοκομμένα χρόνια,
στο κούτσουρο π' ανάψαμε, θα ξαναζεσταθώ.

Χρόνια, που σου περίσσεψαν, μη μου γυρίζεις πίσω.
Από πηλό κι απόβροχο δε θέλω μερτικό.
Θέλω μονάχα μια φορά ζωή να σε νικήσω,
μ' αν σε νικήσω μια φορά, πάντα θα σε νικώ.

Κροίσοι και κρίση

Του Νίκου Σαλίβερου

Ώρα σαν είναι ν' αβγατίσουνε οι Κροίσοι
δημιουργούνε πόλεμο ή φτώχειας κρίση,
από Ανατολή έως τη Δύση,
ακροβατούν με <Χρήματος> την πτήση
και ο Θεός «πότε θα τους φτύσει»;

Κάνουνε τότε ό,τι τους καπνίσει
ορίζουν σε <Λέσχες> το αλισβερίσι.
Αφήνουν <έξω> ανοιχτή τη βρύση,
η <τσέπη> τους για να γεμίσει,
που είναι του φτωχού ζήση.

Με «Άρτον και Θέαμα»- ως παλαιά ρήση-
του κόσμου το νού έχουν κοιμίσει,
δεν νοιάζονται ποιος θα πεθάνει, ποιος θα ζήσει
και με «παπαγάλους» επιμένουνε οι Κροίσοι
«Success Story» κι' «Όλα καλά βαίνουν στη φύση»

Πως ο λαός ζωή να κουλαντρίσει;
πόλεμος και κρίση θα τον γδύσει.
Και <Σαν το γυαλί ραγίσει..>
με όποια <λόγων> πλύση
μήτε βιός, μήτε κοιλιά θα ευδοκιμήσει.

Νίκο ,Φραγκίσκο και Διονύση
Μαρία, Έλενα και Σίσσυ,
ο καθείς το <Σύστημα> να... ουρήσει,
πριν της ζωής ο κύκλος κλείσει.

Κί' αν πρόκειται να ..αυτοκτονήσει,
(που δεν εγκρίνεται σαν λύση)
σαν τον Σαμφών, κολώνα ορθή να μην αφήσει.

Σάλος-2013

«Πλούσιοι επτώχευσαν.....»

Του Νίκου Σαλίβερου

Πτωχεύσαμε.....

Δεν πτωχεύσαμε.....

Λογομαχούν οι χορτασμένοι,

στρογγυλοκαθισμένοι

και της πτωχείας ξένοι.

Στα δοχεία σκουπιδιών οι πεινασμένοι

είναι οι απασχολημένοι

και το άλγος της ζωής τους βαραίνει.

Κί' οι <βολεμένοι>

-ακούρευτοι και κουρεμένοι-

σε Αθήνα, άλλες πόλεις και Βιέννη..

σκορπούν γελάκια, χειραψίες..

-της ένδειας ηδονοβλεψίες-

«ευχολογούν» παραγγέλλοντας

στο λαό «Να ..αναμένει»

τις περί των δολοφόνων υποψίες

απ' των φτωχών τις νεκροψίες.

Μήπως ένα «μάτι» μας δένει

και τίποτε δεν συμβαίνει;;;;;».

Το «Ευ ζείν»

ακολουθεί

«Το ευ αποπατείν»

Το έσχατον

δεν είναι προσόν του νησιτικού,
ο «αέρας» όμως ζέχνει οχετού.

Θέσφατον

«.....και πάσσαλος έσται σοι επί της ζώνης σου,
και έσται όταν διακαθιζάνεις (χέζεις) έξω,
και ορύξεις εν αυτώ
και επαγαγών καλύψεις την ασχημοσύνην σου εν αυτώ.»

«Χέσε μέσα Πολυχρόνη
’αφού δεν γίναμε Ευζώνοι,
με «πάσσαλο και ζώνη».

Ζούμε τώρα παλουκωμένοι

’Ητη εσαεί χεσμένοι

άρα και πτωχυμένοι)

Πιστεύουμε, δεν πιστεύουμε

«Δυστυχώς πτωχεύουμε»

«Πένητες αυτοκτόνησαν..»

Σάλος-2013

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ

Του Γιώργου Φακορέλλη

Το πιο πιθανό είναι
να συμβεί το απίθανο,
όταν τα σώματα
συνωμοτούν λουσμένα
μέσα στην οπτική λεύκανση
της νύχτας.

Μετά την απομάκρυνση,
εκτιθέμενα, τ' αποσιωπητικά
των ανεπαίσθητων κινήσεων
φωταυγούν
μέσα στο μετέωρο
σκοτάδι της αποχής.

Στην απουσία, ευκαιρία
πάλι βρίσκουν οι στιγμές
κι ανυπόμονες χυμούν.
Στα κρύα τοιχώματα
της ανέφικτης επαφής
συμπυκνώνονται
κι ενωνόμενες κυλούν.

Η ανάμνηση θυμίζει
τη χαρά των παιδιών
όταν γεύονται κρυφά
το καλά κρυμμένο,
για να προσφερθεί
αργότερα σε άλλους,
γλυκό της φύσης.

Όλα καταλήγουν τελικά
στις εσώτερες κόγχες των πραγμάτων,
εκεί που σταλάζει η ευφορία,
εκεί που βρίσκεται η αλήθεια
μαζί με το μικρό ψέμα
που λέμε στον εαυτό μας.

Ανήκοντας στο γένος
των γεννημένων ανθρώπων,
συγκλονισμένοι μέσα
στους τεμνόμενους κύκλους
των καθημερινών ζωών μας
εμμένοντας διεκδικούμε.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

1/06/2013 έως 30/09/2013

1) ΑΝΩΝΥΜΟΣ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
2) ΤΟΥΛΙΑΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
3) ΒΑΚΟΝΔΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
4) ΑΝΩΝΥΜΟΣ	100 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
5) ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	25 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
6) ΠΙΠΠΗΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	100 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου και στη Μνήμη :- Σταύρου Μπιτσιώνη και των γονέων, Στυλιανού, Αννης, Στεφάνου, Αργυρώς, Γεωργίου, Χάιδως, Εμμανου ήλ και Ευανθίας.
7) ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΝΗΣ	20 Ευρώ	Στη μνήμη των Γονέων του Αντωνίου και Θεοδώρας.
8) ΔΗΜΗΤΗΣ ΒΑΦΙΑΣ	50 Ευρώ	Στη Μνήμη Αγγελικής Γκιόκα
9) ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ	50 Ευρώ	Στη Μνήμη Χριστίνας Θραψιάδου.
ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΠΟΛΙΖΟΥ ΘΑΝΟΣ ΘΡΑΨΙΑΔΗΣ	100 Ευρώ	Στη Μνήμη της Μητέρας τους Χριστίνας Θραψιάδου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ:

- Ο Μελισάκης Γεώργιος, γιος της Ισμήνης & του Παντελή Μελισάκη, πέρασε ένατος στη σχολή Μαθηματικών Αθηνών.
- Ο Ξανθάκης Ιωάννης, γιος του Καθηγητή Μαθηματικών Γεωργίου Ξανθάκη και της Ρίτας, εισήχθη πρώτος πανελλαδικά στην Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών.
- Η Δρυμπέτα Ιωάννα του Δημητρίου και της Ηλέκτρας, εγγονή της Ισμήνης, πέρασε στο Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης, τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών.
- Ο Αιβαλιώτης Δημήτριος, γιός του ζεύγους Δέσποινας και Γεωργίου, εγγονός του Δημητρίου Κατελάνου, πέρασε στην Κτηνιατρική Σχολή Καρδίτσας.
- Η Μανουέλλα Ξανθοπούλου, παιδί της Ασπασίας Τριανταφυλλίδου και εγγονή της Αικατερίνης Δημητριάδη, πέρασε στην πρώτη δεκάδα της Γεωπονικής Σχολής Αθηνών.

- Ο Ντομένικος Λαγός, παιδί του ζεύγους Ρένας Πρίντεζη και Δημ. Λαγού πήρε Master στα Ναυτιλιακά, στο City University London, αποφοιτήσας με άριστα (1st class of Honours).
- Η Κατελάνου Μαριάννα, παιδί του ζεύγους Αμαλίας και Αντωνίου, εγγονή του Δημητρίου και της Μαντώς Κατελάνου, πέρασε στην ΑΣΟ&ΕΕ, τμήμα Ευρωπαϊκών και Διεθνών σπουδών.
- Ο Γρηγόριος Μαρινάκης, παιδί του Δημήτρη και της Ειρήνης Μαρινάκη, εγγονός του Γρηγόρη Σκευοφύλακα, πέρασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας.
- Η Μαρία - Λουίζα Καραβάνα, εγγονή του μέλους μας Νικολάου Μαύρου, επέτυχε στο ΤΕΙ Αθηνών στο τμήμα Οινολογίας-Τεχνολογίας
- Ο Περικλής Μακρής, παιδί του Πάνου και της Άννας, πέρασε στην Πολυτεχνική Σχολή Εφαρμοζόμενων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών.
- Ο Συμπατριώτης μας και μέλος του Συνδέσμου Ιατρός Χρήστος Ξύδης του Ιωάννου, απέκτησε την ειδικότητα του Οφθαλμιάτρου. Του ευχόμαστε Συγχαρητήρια και Καλή Σταδιοδρομία.

ΓΑΜΟΙ :

- Ο Νικόλαος Παπαπολίζος του Κων/νου και της Μαρίας Θραψιάδου και η Κατερίνα Δεμερτζή τέλεσαν τους Γάμους τους στις 07/09/13 στον Ι.Ν Τιμίου Σταυρού Παρακοπής Σύρου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

- Το ζεύγος Λεονάρδου και Έφης Αραγιάννη, παιδιά της Μαρίας & Πέτρου Αραγιάννη, στις 13 Απριλίου απέκτησαν αγοράκι.
- Το ζεύγος Βλάση Οικονόμου και Ιωάννας Κατσούλα στις 7 Μαΐου απέκτησαν κοριτσάκι. Είναι εγγονάκι της Νέλης Μακρή & Δημητρίου Οικονόμου.
- Το ζεύγος Στέλιου και Γιούλας Πιπή απέκτησαν κοριτσάκι στις 30/7/13. Είναι εγγονάκι της Άννας χήρας Στέλιου Πιπή.
- Ο Νικόλαος Νομικός, γιος του ογκολόγου ιατρού Ιάκωβου και της Ιωάννας Χρυσάνθου, απέκτησαν κοριτσάκι στις 30 Ιουλίου 2013.
- Το ζεύγος Χρυσάνθης και Ευαγγέλου Μαρινάκη απέκτησαν κοριτσάκι στις 10/07/13.
- Το ζεύγος Χρυσάνθης και Χρήστου Τσαούσογλου στις 6 Σεπτεμβρίου απέκτησαν κοριτσάκι. Είναι εγγονάκι της Λέλας και Νίκου Τσαούσογλου.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

- Η Αγγελική Κεχαγιά και ο Ιωάννης Μπέκας βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους στις 7/7/13 στον Ι.Ν. ΠΑΝΑΓΙΤΣΑΣ στα Χρούσα και του έδωσαν το όνομα Μαρία. Είναι εγγονάκι του Σταύρου και της Μαρίας Κεχαγιά.

- Στον Ι.Ν Αγίου Αντωνίου στο Μ. Γυαλό βαπτίστηκε στις 31 Αυγούστου το παιδί του ζεύγους Κων/νου και Λουσιάνας Καραγεώργη και πήρε το όνομα Ουρανία. Νονός ο Ανδρέας Καραγεώργης. Πρόκειται για εγγονάκι του Νάκη και Εφης Καραγεώργη.
- Το ζεύγος Μαρούλας Ψάλτη και Γιάννη Ανδριωμένου βάπτισαν στην Τήνο την 06/07/13 το κοριτσάκι τους και του έδωσαν το όνομα Ελένη. Είναι εγγονάκι της Ντίνας Σικουτρή και Μάνου Ανδριωμένου.
- Το ζεύγος Σόνιας Γρυδάκη και Νίκου Πρίντεζη βάπτισαν την κορούλα τους και της έδωσαν το όνομα Παρασκευή στις 13/7/13 στον Ι.Ν Αμιάντου Συλλήψεως της Θεοτόκου στη Βάρη. Είναι εγγονάκι της Βούλας και Δημητρίου Γρυδάκη.
- Η Μάρσα Μιχαλακέα, κόρη του Νικολάου και Ιφιγένειας Μιχαλακέα και ο Γιώργος Δαφερέρας, γιος του Σπύρου και Αικ. Δαφερέρα, βάπτισαν τα δίδυμα παιδιά τους στις 13/7/2013 στον Ι.Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήριος στη Σύρο. Τα ονόμασαν Αικατερίνη-Ειρήνη και Σπυρίδωνα.

ΠΕΝΘΗ :

- Απεβίωσε στις 28/06/13 η Καλλιόπη χήρα Εμμ. Γαβαλά, μητέρα του μέλους μας Αντωνίου Γαβαλά.
- Απεβίωσε ο λουκουμοποιός Κανακάρης Παναγιώτης, πατέρας της Ξενιώς Κόκαλη.
- Απεβίωσε στις 25/7/13 & ετάφη στο Β' Νεκροταφείο Αθηνών η χήρα του ιατρού Σπύρου Μαστρογιουζέπου, Καίτη Μαστρογιουζέπου.
- Απεβίωσε στη Σύρο ο χειρουργός ιατρός Σύρου Μαρατζίδης Παύλος.
- Απεβίωσε στις 31/7/13 στη Σύρο η Αικατερίνη χήρα Ιωάννη Κορφιάτη, μητέρα της Μαρίας, Βασίλη, Νικολάου & Τάκη Κορφιάτη, τέως Προέδρου του Συνδέσμου μας.
- Στις 31/7/13 απεβίωσε στη Σύρο η Θεοδώρα χήρα Αντωνίου Μπόνη, μητέρα του Γιάννη Μπόνη & Σμαράγδας Φλεριανού.
- Απεβίωσε στις 21/08/13 και ετάφη στη Σύρο η Φωτεινή Αφεντούλη, χήρα Θεολόγου, το γένος Παπαναστασοπούλου.
- Απεβίωσε και ετάφη στην πατρίδα του Κάσο, ο πλοίαρχος Εμμανουήλ Μαστρομανώλης, σύζυγος της Άννας Μαστρομηνά.
- Απεβίωσε στις 13/09/13 ο Νικόλαος Γεραγάλας, λογιστής, και τάφηκε στη Σύρο. Διετέλεσε επί πολλά χρόνια Γεν. Γραμματέας Γηροκομείου Αγ. Παντελεήμονα.
- Απεβίωσε στις 15/9/13 και τάφηκε στη Σύρο η Χριστίνα, χήρα Γεωργίου Θραψιάδη, μητέρα της Αντιπροέδρου του Συνδέσμου Μαρίας Θραψιάδη – Παπαπολίζου.
- Απεβίωσε στις 16/09/13 στην Αθήνα ο Θεολόγος Καθηγητής Ιωάννης Κωλέπτης, ετών 82 και ετάφη στις 18/09/13 στο Γ' Κοιμητήριο Αθηνών.
- Απεβίωσε στην Αθήνα στις 25/9 και ετάφη στη Σύρο στις 26/9 ο συμπατριώτης μας πολυγραφώτατος Συγγραφέας και Δημοσιογράφος Δημήτρης Χάλαρης.

Τα Σκίτα είναι από τον διακεκριμένο συμπατριώτη μας Σκιτσογράφο και Ποιητή

Τάκη Κυριτσόπουλο, ο οποίος έχει διακριθεί σε πολλές Πανελλαδικές και Ευρωπαϊκές εκθέσεις Σκίτσου και Γελοιογραφίας..

